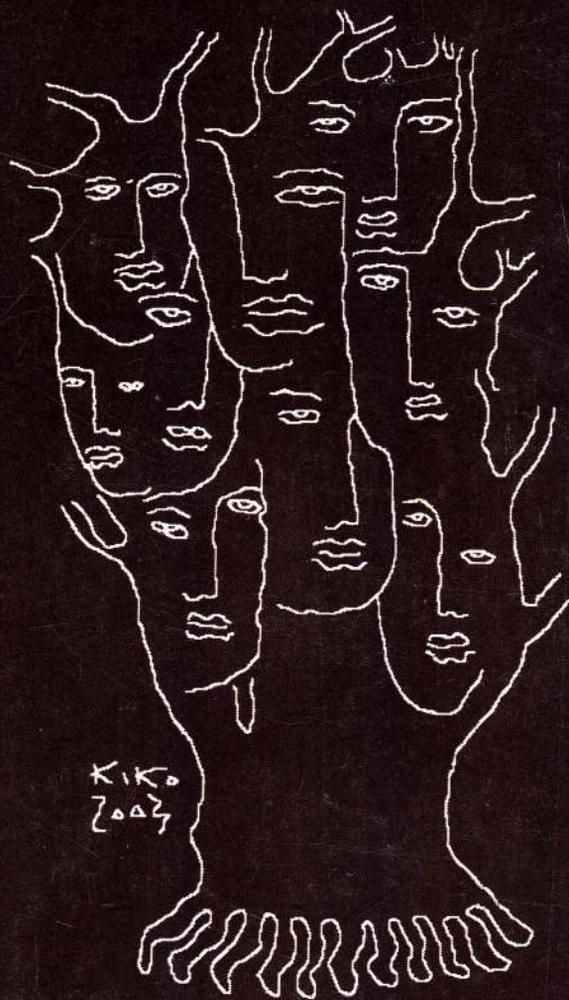

இன்றைய இலக்கியங்களில்
இதிகாசப் பெண் பாத்திரங்கள்

கலாநிதி. செ. யோகராசா

இன்றைய இலக்கியங்களில்
இதிகாசப் பெண் பாத்திரங்கள்

என்னைக்கும்
என்று பேராசிரியர்கள்,
என்னைக்கும்
என்னைக்கும்
14/08/2003

கலாநிதி. விச. கியாகராசா

தலைவர்
 உதவித் தலைவர்
 முகவர்ப்பு
 பதிப்பாளர்
 விவகாரம்
 அட்டவணை
 அச்சகம்
 கி.நா.

'இன்றைய இலக்கியங்களில் இதிகாசப்
 பெண் பாத்திரங்கள்' (ஆய்வு)

கலாநிதி செ.யோகராசா

29.07.2003

ஆக்கியோனுக்கு

குறிஞ்சி நிலா பதிப்பகம்
 48/2, வாரிசி வீதி
 1^{ம்} குறுக்குத்தெரு
 மட்டக்களப்பு

கிக்கோ

ஏ இ-லாக் மறுதொன்றி அச்சகம்
 28, பார்வீதி (செலாண் வங்கி அருகாமை)
 மட்டுநகர்.
 077-7072713

ரூபா 50

முன்னுரை

எனது ஆய்வுகளும் கீதா உலகமும் பொருள்பாலும் கருத்தரங்கு உரைகளாக இடம்பெற்று. காற்றிறாடு கவந்தவிடுவதே நீண்டகால வழக்கமாகும். இவ்வழமைக்கு மாறாக 1998ம் ஆண்டளவில் பெண்கள் கல்வி ஆய்வுவட்ட கருத்தரங்குகளை ஆற்றிய சுருக்கமான உரை விரிந்த வடிவமாக இப்போது இந் நூலாக வெளியாகுகின்றது. இதற்கு வழிவகுத்தன குறிஞ்சிநிலா பதிப்பகத்தினருக்கு இவ்வாளை எனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

கலாநிதி. செ.யோகராசா

மொழித்துறை.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

25.07.2003.

அவள் கருவுற்ற வேளை
இவ் ஆய்வு உருக்கொண்டது !
அவள் உலகு கண்ட வேளை
இவ் ஆய்வு உருக்கொண்டது !
அவளின் ஐந்தாவது பிறந்த நாளிலே
இவ் ஆய்வு நூலாகின்றது !
அவள்தான்
செல்ல மகள் எவள்திகா !

இன்றைய இலக்கியங்களில் இதிகாசப் பெண் பாத்திரங்கள்

“பழைய கதைகளையும் (Themo) ஐதீகங்களையும் கையாண்டு தத்தம் காலத்தேவைக்கு ஏற்ப இலக்கியம் படைப்பது எல்லாக்காலங்களிலும் புலவர்கள் முயற்சியாக இருந்துவந்துள்ளது” என்பார்¹ பேராசிரியர் க.கைலாசபதி. சிறுகதை, கவிதை, நாவல், நாடகம் ஆகிய ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவரும் இக்காலப் படைப்பாளிகளும் இத்தகைய போக்கிற்கு விதிவிலக்கானவரல்லர் ஆயினும், முற்காலத்தவரது இத்தகைய படைப்புகளில் முன்னைய காலச் செய்திகளே முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்க, இக்காலத்தவரது படைப்புகளில் சமகாலப்பிரதிபலிப்பு முனைப்புற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வீடத்தில் இன்னொரு கேள்வி அதாவது பழைய கதைகளை இக்காலத்துப் படைப்பாளிகள் பயன்படுத்துவதனால் யாது பயன் விளையக்கூடும் என்றொரு கேள்வி எழலாம். பொதுவாக நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் (அவற்றுள் அவ்விதத்தில் சிறுகதை முதன்மை பெற்றாலும் கூட) பண்பாட்டினை விமர்சனத்திற்குட்படுத்துவதில் முதன்மையிடப் வகிக்கின்றன என்பர் ஆய்வாளர். அவ்வாறெனில், எமது பாரம்பரிய பண்பாட்டின்சங்களைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும், முன்னைய கதைகளை இக்காலத்தில் இக்கால நோக்கிற்கமைவாக எடுத்தாள்கின்றபோது பண்பாட்டினை விமர்சனத்திற்குட்படுத்துவதென்பது மேன்மேலும் ஆழமும், அகலமும் பெறும் வாய்ப்பு உருவாகும் என்பதனை வற்புறுத்தவேண்டியதவசியமன்று.

எமது தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் பலருக்கும் பழைய கதைகளைக் கருதுகின்ற அமுதசர்பிகளாக இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய இக்காசங்கள் விளங்கிவருகின்றமை கண்கூடு. இவ்விதத்தில், இவர்களது படைப்புகளில் இடம்பெற்றுள்ள இதிகாசக்கதைகளையும் இதிகாசப் பாத்திரங்களையும் இவை பெற்றுள்ள மாற்றங்களையும் அவதானிப்போடு இவையாவற்றிற்கும் அடிப்படையான காரணங்களை - கருத்து நிலைகளை - அறிவதுமே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.² இவ்வழி, இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் முனைப்புற்றிருந்த பின்வரும் இயக்கங்கள் கவனத்திற்குரியன:

- (i) இந்திய விடுதலை இயக்கம்.
- (ii) மணிக்கொடி இயக்கம்.
- (iii) திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்.
- (iv) மாக்சிய இயக்கம்.
- (v) பெண் நிலைவாத இயக்கம்.

எனினும் மேற்கூறிய அனுகுமுறைகளின் அடிச்சரடாக பெண்நிலைவாதநோக்கு அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது

எமது படைப்பாளிகள் கவனஞ்செலுத்தியுள்ள இதிகாசப் பாத்திரங்கள் பல உளவேனும் அகல்யை, சீதை, நளாயினி ஆகிய பாத்திரங்களும் அவர்களோடு தொடர்புபட்டுள்ள கதைகளுமே இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்விதத்தில் 25 படைப்புகள் ஆய்வு மூலங்களாக எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

அகலிகை வெண்பா³ வெள்ளக்கால் - கவிதை
சுப்பிரமணியமுதலியார்

அகலியா ⁴	சு.து.யோகியார்	கவிதை
அகல்யை ⁵	புதுமைப்பித்தன்	சிறுகதை
சாபவிமோசனம்	புதுமைப்பித்தன்	சிறுகதை
அகலிகைக்கதை ⁷	ராஜாஜி	சிறுகதை
கோதைத்தீவு ⁸	வ.ரா	நாவல்
அகல்யை ⁹	கு.ப.ரா	நாடகம்
அகல்யை ¹⁰	எம்.வி.வெங்கட்ராம்	சிறுகதை
மாசறுகற்பினள் ¹¹	பெ.கோ.சுந்தரராஜன்(சிடி)	சிறுகதை
உயிர்மகள் ¹²	ந.பிச்சமூர்த்தி	புதுக்கவிதை
கல்லியை ¹³	ஞானி	புதுக்கவிதை
நளாயினி ¹⁴	மு.கருணாநிதி	சிறுகதை
அகல்யை ¹⁵	பிரபஞ்சன்	சிறுகதை
சீதை ¹⁶	பிரபஞ்சன்	சிறுகதை
நளாயினி ¹⁷	பிரபஞ்சன்	சிறுகதை
அடவி ¹⁸	அம்பை	சிறுகதை
உள்ளும் புறமும் ¹⁹	மு.தளையசிங்கம்	சிறுகதை
பாவவிமோசனம் ²⁰	இ.இரத்தினம்	வானொலிநாடகம்
அகல்யைசாபம் ²¹	சில்லையூர் செல்வராஜன்	வானொலிநாடகம்
அகல்யை ²²	மஹாகவி	கவிதை
அகல்லைய ²³	சம்பந்தன்	சிறுகதை
அகல்யை ²⁴	தேனுரான்	சுத்து

அகல்யை²⁵

ந.பார்த்திபன்

சிறுகதை

நட்சத்திரம் கொளுத்த

ஆகாயம்²⁶

சங்கர சுப்பிரமணியன்

சிறுகதை

வரம்^{26a}

வி.மைக்கல்கொலின்

சிறுகதை

முற்கூறிய மூன்று பாத்திரங்களும் இந்திய/ தமிழ்ப்பாரம்பரியத்தில் கற்பிற்கு சிறந்த உதாரணங்களாகப் போற்றப்பட்டுவருபவர்களாவர். இந்நிலையில், இவ்வாய்வுக்கு அனுசரணையாக, குறிப்பாக, தமிழ்ப்பாரம்பரியத்தில் பெண்களது கற்பு பற்றி எத்தகைய கண்ணோட்டம் நிலவி வந்துள்ளதென்பதுபற்றிச் சுருக்கமாக முதலிற் கவனிப்பது பொருத்தமானது.²⁷

இந்தியப் பாரம்பரியத்தில் கற்பு

சங்க காலத்தில் கற்பு என்பது திருமணமான பெண்ணிற்குரிய ஒழுக்கமாகக் கருதப்பட்டது.

சங்கமருவிய காலத்தில் கற்புநெறியைப் பின்பற்றும் பெண் பத்தினி நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டமையைச் சிலப்பதிகாரம் காட்டுகின்றது. 'மணிமேகலை'யில் கற்புநெறி கன்னிமையுடன் (clastiy) தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது. மேலும் பெண்களின் கற்பு மூன்று நிலைகளில் (கன்னிப்பருவக்காவல், 'கடி'யிற் காவல், கைம்மைக்காவல்) வைத்து நோக்கப்படுகின்றது.

சோழர் காலத்தில், கம்பராமாயணம் கற்பு நெறியைத் தெய்வீகத்தன்மையுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றது. பெரியபுராணம் காட்டும் கற்புநெறியில் மூடத்தன்மையும் கலந்துள்ளது. (எ-டு: இயற்புகை நாயன்மார் கதை)

வடமொழியில், முதன்நூலான வேதம் பெண் பிறப்பினையே அபசகுனமுடையதாகக் கருதி, சமயச்சடங்குகளில் ஈடுபடுவது தொடர்பாக பெண்ணிற்குப் பல தடைகளை விதிக்கின்றது. அவர்களை போதையூட்டுபவர்களாகவும் அடிமைகளாகவும் காண்கின்றது.

வடமொழி இராமாயணமும் மகாபாரதமும் பெண்ணின் பதிவிரதா தர்மத்தைப் போற்றுகின்றன.

வடமொழி ஸ்மிருதிகள் (எ-டு: மனுதர்மசாஸ்திரம்) பெண்ணிற்கு எதிரான பல சட்டங்களை இயற்றுகின்றன.

வடமொழிப் புராணங்கள் (அவற்றின் தழுவல்களான தமிழ்ப்புராணங்களும்) கற்புநெறியை அச்ச மதிப்பிற்குரியதாகவும் சமயத்துடன் தொடர்புபடுத்தியும் கண்டுகொள்கின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட பாரம்பரியப் பின்புலத்தில் கற்பிற்கு முன்மாதிரிகளாகப் போற்றப்பட்ட பாத்திரங்களான அகல்யை, சீதை, நளாயினி ஆகியோருள் அகல்யை இன்றைய படைப்பாளிகளால் எவ்வாறு பார்க்கப்படுகின்றாள் என்பதனை முதலில் கவனிப்போம்

இதற்கு முன், அகல்யையை இந்திய மொழிகளில் எழுந்துள்ள இராமாயண இதிகாசங்கள் எவ்வாறு படைத்துள்ளன என்பதனை அவதானிப்பது பொருத்தமானது.

இதிகாசங்களில் அகல்யை

வடமொழி நூல்களுள் அகல்யைபற்றிக்கூறும் முதல் நூலான வான்மீகி இராமாயணம் அகல்யை பற்றிக் கூறிக் செல்கின்றபோது ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.²⁷

“கௌதம வேடம் பூண்டுவந்தவன்
 இந்திரன் என அறிந்தேன் அந்தத்
 தூர்ப்புத்தியுடையவன், தேவர்களின்
 அரசனே தன்னை விரும்பி
 வந்துள்ளான் என்று பெருமிதம்
 எய்தியவளாய் அவன்
 விருப்பத்திற்கு ஆட்பட்டான்”

வான்மீகி இராமாயணத்தில் வரும் (நேரடிமொழிபெயர்ப்பாகவுள்ள) மேலுள்ள பகுதி வான்மீகி நோக்கில் அகல்யையின் குணஇயல்புகள் பற்றிய சித்திரிப்பு எவ்வாறுள்ளதென்பதனை - பெண்பற்றிய - ஆணின் பார்வை எத்தகையதென்பதனை உணர்த்தி நிற்கின்றனது!.

இவ்வாறே, இந்திரன் அகல்யையிடம் சென்றமைபற்றிக் கூறும்போது கௌதமர் வடிவிலே இந்திரன் சென்றானென்றும், இந்திரன் சாபம்பற்றிக் கூறும்போது அவன் ஆண்மைத்தன்மையை இழக்கநேரிட்டானென்றும் வான்மீகி இராமாயணம் எடுத்துரைக்கிறது. அகல்யை பெற்ற சாபம் பற்றி வான்மீகி இராமாயணம் கூறுவது பின்வருமாறு. ²¹

“ந” ஆயிரம் ஆண்டுகளாகக்
 கல்லாய்ச் சமைந்து காற்றறையே
 ஆகாரமாக உட்கொண்டு,
 உள்ளத்தவிப்புடன் புழுதிழுடி
 எவ்வுயிர்க்கும் புலப்படாதவளாய்க்
 கிடப்பாயாக. எக்காலத்தே தசரத ராமன்
 இந்தக்

காட்டிற்கு வருகிறாரோ அப்போது
 தூய்மையடைந்து, அவருக்கு
 அதிதியூசையியற்றி, அறந்துறந்த
 ஆசையை ஒழித்து கண்முடித்தனம்
 நீங்கி உன் சொந்த வடிவம் பெற்று
 என்னை வந்தடைவாய்”

பெளத்த, சைன இராமாயணங்கள் அகலையை பற்றி எதுவும்
 கூறவில்லை. அகலையை கதை ஒழுக்கம்தவறியமை பற்றிய வரலாறு
 எனக்கருதி, அது பற்றிக் கூறாது விட்டிருக்கலாம். அதேவேளையில்
 ஒழுக்கந்தவறிய ஆண்கள் பற்றிய கதைகள் இவ்விதிகாசங்களில்
 இடம்பெற்றுள்ளன. என்பதையும் நினைவு கூரவேண்டும்.

தெலுங்கு இராமாயணங்கள் மூன்று வான்மிகி இராமாயணம்
 போன்றே அகலையை பற்றி ‘வந்திருந்தவன் இந்திரன் என்றறிந்து
 மகிழ்ச்சியுற்றான்’ என்று குறிப்பிடுகின்றன.

கன்னட இராமாயணங்கள் மூன்றினுள் ஒன்று அகலையை கதைபற்றி
 எதுவும் குறிப்பிடவில்லை; மற்றொன்று, சாபவிமோசனம் பற்றி மட்டுமே
 கூறும் பிறிதொன்று அகலையை பற்றிச் சுருக்கமாக கூறுவதிலிருந்து,
 ‘வந்திருந்தவன் இந்திரன் என்றறிந்து மகிழ்ச்சியுற்றான்’ என்று கூற
 முற்படுவதனை ஊகிக்கமுடிகின்றது.

இனி, தமிழில் வெளியான கம்பராமாயணம் அகலையைபற்றிச்
 கூறுவதைக் கவனிப்போம் இவ்விதத்தில் இந்திரன் அகலையை உறவுபற்றி
 கம்பராமாயணம் கூறுவது முதலிற் கவனத்திற்குரியது. அது பின்வருமாறு.²⁹

‘‘ புக்கு (இங்ஙனம் இந்திரன்
 வேற்றுருக்கொண்டு) சென்று,
 அவளோடுஉம் - அவ்வகலிகையுடனே,
 காமம் புதுமணம் மதுவின் தேறல்-
 காமவின் பமாகிய புதிய
 வாசனையையுடைய மதுவினது
 தெளிவை, எக்க உண்டு இருத்தலோடும்
 -சமமாக அநுபவித்துக் கொண்டி
 ருக்கையில், உணர்ந்தனள் (தன்னைப்
 புணர்பவன் கணவனல்லன்; இந்திரன்’
 என்று அகலிகை) அறிந்தாள்;
 உணர்ந்த பின்பும்-அறிந்த பின்பும்,
 தக்கது என்று என்ன ஓராள்-
 (இத்தீச் செயல் தனக்குத்)
 தகுதியானதன்றென்று ஆலோசித்து
 அதனை (அக்கொடுஞ்செய்கைக்குத்
 தான்) கீழ்ப்படிந்திருக்க)......’’

மேலுள்ள பகுதியிலிருந்து, அகலியை, முதலில், வந்திருப்பவன்
 இந்திரன் என்று அறியாமல், அதாவது கௌதமன் என்றே கருதி கூடினாள்
 என்பதும் பின்னர் அதாவது அறிந்த பின்பு, அச்செயல் தக்கதன்று என
 ஆராய்ந்து விலக்கக்கூடிய அறிவுத்திறனைப் பெறாதவளாய், அச்செயலுக்கு
 உடன்பட்டாள் என்பதும் தெரியவருகின்றன. (பின்னர், இராமர்,
 அகலியைபற்றி கௌதமருக்கு எடுத்துரைக்கும்போது ‘நெஞ்சினாற்
 பிழைப்பிலாள்’ என்று குறிப்பிடுவதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது) இவ்வாறே
 இந்திரன் செலவு பற்றிக் கூறும் போது பூனைவடிவிலே சென்றானென்றும்,

இந்திரன் சாபம் பற்றிக் கூறும்போது அவன் ஆயிரம்போயினி
பெற்றுக்கொண்டானென்றும் கம்பராமாயணம் கூறுகிறது. அகல்யை பெற்ற
சாபம் பற்றி சுருக்கமாக பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது:

“விலைமகள் அனைய நீயும் கலியுலகத்தி”³⁹

இருபதாம் நூற்றாண்டில்

தமிழகப் படைப்புகளில்.....

இனி, இருபதாம் நூற்றாண்டுப் படைப்பாளிகளிடம் வருவோம்.
இவ்விதத்தில் வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணியமுதலியார் தொடக்கம். அம்பை
வரையிலான தமிழகப் படைப்பாளிகளை அவதானிக்கின்றபோது இவர்களது
நவீன நோக்கின் பின்புலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ள இயக்கங்கள்
அல்லது கருத்துநிலைகளின் அடிப்படையில் அவற்றைக் கவனிப்பது
அவசியமாகின்றது. ஏனெனில் இவற்றிற்கமைவாகவே இதிகாசக் கதைகளும்
சம்பவங்களும் பாத்திரங்களின் செயற்பாடுகளும் மாற்றங்கள் பெற்றுள்ளன.
என்பதனாலாகும்.

இந்திய விடுதலை இயக்கமும் அகல்யையும்:

நவீன படைப்பாளிகளுள் முன்னோடியாகவுள்ள வெள்ளக்கால்
சுப்பிரமணியமுதலியார், அவரைத்தொடர்ந்து வந்த சு.து.யோகியார், வ.ரா.
ஆகியார் தமது எழுத்து முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவேளை இந்திய விடுதலை
இயக்கங்கள் தீவிரமாகச் செயற்பட்ட காலமாகும். இவற்றின் முக்கிய
வெளிப்பாடாக, சமூகச் சீர்திருத்த நோக்குடன் பெண்புணர்ச்சி,
பெண்ணுரிமை என்பனபற்றிய சிந்தனைகளும், அதற்காகக் குரல் கொடுப்பதும்
இடம்பெற்றன. இத்தகைய சூழலில் மேற்கூறிய படைப்பாளர்கள்
இந்நோக்கிற்கமைவாக இதிகாசக்கதைகளை, குறிப்பாக அகல்யை கதையை
அணுகியுள்ளனர்.

அகலியை கதையை நவீன நோக்கில் முதன்முதல் அணுகியவரான வெள்ளைகால் சுப்பிரமணிய முதலியார் தாம் இயற்றிய 'அகல்யை வெண்பா'வில் இந்திரனைக் காமநோய் மிக்கவனாகக் காட்டுகின்றார். (இயற்கைச் சூழலும் அவனுக்கு துணைபுரிவதான விதத்தில் வர்ணிக்கப்படுகிறது) இத்தகையனான இந்திரன் அகலியையிடம் வந்து தவறாக நடக்க முயல்கின்றான் அகலியை சாகத்துணிகின்றான். அம்முயற்சி கைகூடாதநிலையில் இந்திரனுக்கு அறிவுரைகூறுகின்றான். இந்திரன் பல்வேறு போலி நியாயங்கள் கூறி வலிந்து தன் கருத்தினை நிறைவேற்ற முற்படும் போது அகலியை மூர்ச்சையடைகின்றான்.

“செம்மான் தனை பற்றித் தின்னப் புகுந்த புலி
அம்மான் பதறி உணர்வு அற்று உறினும் - சுமமா
தினாது விடாவாரோ தேவர்கோன் அந்தோ
தனாது கருத்தை முடித்தான்”³¹

திரும்பிவந்த கௌதமர் மூர்ச்சை தெளிவிக்கின்றார் மூர்ச்சையுற்றிருந்த நிலையிலே தான் கற்பிழந்ததையுணர்ந்த அகல்யை மறுபடி மூர்ச்சிக்க, கௌதமரும் மறுபடி மூர்ச்சை தெளிவித்து,

“நின்னை அறியாமல் நேர்மாக நீங்க, அதை

உன்னி உனித் துன்புறல் தவிர - துன்னியுள

பொல்லாத வன்பழியும் போய் ஒழிய, நின்மே கல்லாக”³²

என்றுரைத்து சாபமிடுகின்றார். ஆக, அகல்யை செய்தது அறியாமல் செய்த குற்றம் என்று கருத்கின்றார் கௌதமர்; (எனினும் அவரிடுகின்ற சாபம் - 'உன்னி உனித் துன்புறல்', 'கல்லாதல்' - கொடியதே) ஆயினும், அகல்யை, “தெளியாத தவறு எனினும் தீயேன் தவறே” என்று கருதுகின்றான்; தன்பிழையையும் கௌதமர் பொறுமையையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, கௌதமரைச்

செயல்' என்றும் 'உன்னை இகழ்தல் ஏன்?' என்றும் கல்லூரு நீங்கிய பின் அவள் தன் மனைவியாவாள் என்றும் கூறிக்கொள்கின்றாள்.

மேற்கூறியவற்றை நோக்கும்போது முதலியார் நவீன உளவியல் நோக்கிற் கமைவாக அகலையை கதையை அணுகியுள்ளமை தெரியவருகின்றது. இது தவிர, அகலையின் கற்பு கௌதமரின் தண்டனை முதலியன பற்றி அவர் எத்தகைய பிரச்சினையையும் கிளப்பவில்லை.

மாறாக, இந்தியவிடுதலை இயக்கங்களுடன் தொடர்புபட்ட (மணிக்கொடி எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராகவும் விளங்கிய) 'வ.ரா', பெண்ணுரிமை தொடர்பாக மிகுந்த ஆர்வங்கொண்டு உழைத்தவர். இவர்தாம் எழுதிய கோதைத்தீவு என்ற நாவலில் ஒரு பாத்திரமாக அகலையையும் உலாவவிட்டுள்ளார். சீதை, விதுரன், மேரி மகதலேனா ஆகிய யூரிகள் முன்னிலையில் அகலையை விசாரணை இடம்பெறுகின்றது. விசாரணையின்போது அகலையை தான் பெண் ஜன்மமாக இருப்பதைவிட கல்லாக இருப்பது நல்லது என்றும், ராமனின் பாதம் பட்டுப் பெண்ணாக மாற விரும்பவில்லையென்றும் தெரிவிக்கிறாள். மேலும் கௌதமன், இந்திரன், தனது தகப்பன் ஆகியோருள் யாருடனும் தான் இனிவாழமுடியாதென்றுப் தான் மறுபடி பெண்ணாக வேண்டியதில்லையென்றும் கூறுகின்றாள். யூரிகள் முடிவில் கௌதமரைக் குற்றவாளியாகக் காண்கின்றனர். ஆக, இதிகாச அகலையைவிட வ.ரா.வின் அகலையை பலவிதங்களில் மாறுபட்டுள்ளமை புலப்படுகின்றது.

சு.து.யோகியார் படைத்த 'அகல்யா'வில் அகலையையின் உணர்வுகள் வெகுநூட்பமாகவும் தீவிரமாகவும் வெளிப்படுகின்றன. இதில் வரும் அகலையை உடல், உளக் குற்றங்களற்றவள். இத்தகைய நோக்குடன் செயற்பட்டதனார் போலும் கவிஞர் பெண்உரிமை தொடர்பாகப் பலவிடயங்களை கூறுதற்கேற்றவிதமாக அகலையையின் வரலாற்றை முற்பட்ட காதல்

தொடக்கம்) மிகவிரிவாக எடுத்துரைக்கின்றார். இத்தொடர்பில் சில பகுதிகள் எமது கவனத்தைக் கோருபவையாக உள்ளனவாதலின் அவற்றை விரிவாகத்தருவது பயனுடையது³³:

‘இவ்வண்ணம் பந்தயத்தை

ஏமாற்றி வந்தவற்க்கு

மெய்வண்ண நின்தந்தை

மின் உன்னைத் தந்தானே

தேவாதிதேவர் இத்

தீமை தடுக்கலையா?’

‘ஒவ்வோர் மந்திரமும்

ஒவ்வோர் விலங்காய்நின்

செவ்விதனைச் சிறைவைக்கும்

தீர்ப்பாக தீர்ந்ததுவோ?

கழுத்தினில் தாலிக்கயிறேறச்

கருக்கிட்டு அழுத்தயிலே

தூக்குமரத் தூக்கம்போல்

தோன்றியதோ?’

.....
.....
‘யாரை நீ சொன்னாய்,?

அட, கெடுவாய், மதியில்லாய்

வேரை அறியாதே

வெற்றிலையை வேட்கின்றாய்

கற்புக் கனல்நான்;

காமச் சிற்புழு நீ!

அற்பம் நீ என்பால்

அன்புரைக்க வந்தாயோ?

.....
.....
‘என்றுமில்லாப் பேராசை

என் கணவர் கொண்டாரே!
இன்று கண்டேன் பேரின்பம் யான்’
என்று இணங்கிவிட்டாள்.”

.....
.....
‘காதலன் தான்

கற்பழித்தான், கணவன்
அவன் பொற்பழித்தான்
மாதரசை வேசையென
மாநிலத்தார் ஏசுலுற்றார்”

.....
.....
‘..... என்றோ என் மனையாளாய்

அன்பான நல்லறத்தை
அழித்தாளை யான் அழையேன்
சொற்சாபம் தீர்ந்ததனால்
தாய்மையுற்றாள் என்றாலும்
இகிற்சாபம் தீர்ந்ததிலை,
இசை வசையாய்ப் போயிற்றே!
தன்பிழையைச் சாபத்தால்
தான் தீர்த்தாள், அவ்வளவே
என்பழியை, என்குலத்தின்
இசைப்பழியைத் தீர்ப்பாளோ

அலக்கணுற்று இங்கு
 அழுவாளை யான்
 இரங்கிப் பெற்றாலும்
 குலக் கொடியாய் அன்னவளைக்
குவலயத் தார் ஏற்பாரோ?
 பாத்திரத்தின் அழக்காலே
 பால் அழுக்காம்,
 பொய் உடலின்
 மாத்திரந்தான் குற்றமெனில்
 மதிக்குறும் ஆகாதோ?
 அத்தன்மை அவள்பாவம் அல்ல,
 பவத்து ஏமலந்தாள்
 எத்தன்மை என்றாலென்?
இழிதன்மை போகாதே!
 தீத்தன்மை தெரியாதே
 சிறுமதலை தீண்டுவதால்
 தீத்தன்மை வேறாமோ?
 சிறுமதலைக்கு உய்வுண்டோ?
 நெஞ்சறியாக குற்றமெனில்
 நிலையழியாதோ? இந்த
 வஞ்சமகள் வாலிபத்தில்
 வாணரசைக் காதலித்தாள்
 அப்போதைக் காதலன்றே
 இப்போது இப்பிழையாக
 எப்போதும் இழிந்தவளாய்
 எளிமையுறச் செய்ததுவே!
 ஆதலினால் அகலியை
 யான் ஏற்கேன்!"

மேற்கோட்பகுதிகள் நீண்டுவிட்டதாயினும், கௌதமரின் புலமையும்
 தர்க்கரீதியான சிந்தனையும் கலந்து, அன்றைய ஆணாதிக்கத்தின் ஆழமான
 உணர்வுகள் இவற்றினூடாக தத்ரூபமாக வெளிப்படுவதனை அறியமுடிகின்றது.

ஆக, இப்பகுதியில் இடம்பெறுவனவும் ஆரம்பத்தில் சு.து.யோகியார் பற்றிக் கூறியவையும் அவர் அகல்வையை ஒரு பெண்ணாகப் பார்க்க முற்பட்டதை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

மேலும், மேலே கௌதமர் எழுப்புகின்ற ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் ஏற்றதான விடையினை இராமநுடாக, கவிஞர் முன்வைக்கின்றார் அவசியம் கருதி, அவற்றை முழுமையாக இங்கே தருகின்றேன்.³⁴

‘அச்சொற்கேட்டான் ராமன்,

‘யாரை நீ சொன்னாய் இப்

பிச்சைச் சிறுதருமம்

பெரியோய் நீ பேசுவதோ?

கொடுமைக்கு ஆட்பட்டவனைக்

கொடுமை செய்து

பார்த்தாயே’—கடுதீக்குள் படுமகவைக்

கனல்உண்ணக் காண்பாயோ?

நீயாகவே நினைத்து

நினக்காப் பழியுற்றான்

பேயான நீ அவள் தன்

பெருமை குலைத்தாயே!

சித்த வஞ்சம் அல்லாதாள்

தேக வஞ்சம் ஆன தற்காப்

பித்தநெஞ்ச முற்றாய் நீ,

பெரியவஞ்சம் செய்தாயே!

அப்போதே வானரசைக்

காதலித்தாளாம்! அறிந்தும்,

மெய்ப்போத முனிவன் நீ

வேட்டாயோ, வேண்டாதாய்?

வானரசன் காதலியாம்,

வகைமோசம் செய்தாளாம்

மானம் அழிந்திலையோ
 மணங்கொண்ட போதினிலே?
விளையாட்டுப் பருவத்தில்
விளையாட்டுத்தோழன் அவன்!
 களை காட்டி அதில் குற்றம்
 கற்பிப்பாய் கருத்தில்லாய்,.....
 பாத்திரத்தின் அழுக்காலே
 பால் அழுக்காம், யானறிவேன்
 பேய்த்திறத்து நின்னாலே
 பிழையுற்றாள் பெண் பாவை
 சந்தனத்தைச் சேற்றுச்
 சதுகரிலே ஊற்று வ போல்
உந்தனுக்கு இத்திருமகளை
உரியை செய்தார் பிழைசெய்தார்!

எத்தன்மை யானாலும்
 இழிதன்மை போகாதாம்
 இத்தன்மைத் தருமத்தை
 இன்றேநான் கேட்கின்றேன்!
 தான் ஏமாந்தாள் குற்றந்தான்
 என்பாயேல், நீ
 தான் கோழிக்குரல் கேட்டு
ஏமாந்தாயே, தாழ்வன்றோ?
 முக்காலம் தானுணரும்
 முனிவன் நீ ஏமாந்தால்
 அக்கால் உன் அன்பால்
 ஏமாந்ததும் ஓர் அற்புதமோ?
நீ வஞ்சத்து ஆட்பட்டாய்,

நினைவஞ்சித்தான் தேவன
 பாவம் சற்றேனும் இல்லாள்,
 பழிகொண்டாள் ஐயையோ!
 யார்குற்றம்? நின் குற்றம்,
 அவன் குற்றம் அறமகளின்
 சீர்குற்றம் உற்றதிலை,
 சினக் குற்றம் செய்தாயே?
 உடற்குற்றம் என்று சொன்னான்
 உயர்முனிவன்; அது குற்றம்:
உடற்குற்றம் எங்குவரும்,
உளக்குற்றம் இல்லையென்றால்
 கண்ணால் உனைக்கண்டாள்,
 வானரசைக் காணவில்லை.
 எண்ணத்து உனை ஏற்றாள்,
 வானரசை ஏற்கவில்லை
 தேகத்தால் நினைத்தழுவும்,
 வானரசைத் தீண்டவில்லை
 போகத்தால் ஆருயிரும்
 பொங்கி உனைத்தான் தழுவும்!
 தன் கணவற்கு இச்சை
 தானளித்தல் குற்றமெனல்
 புன் கணவர் சொல்லும்
 போத நெறிப்பொய் கண்டாய்!
 ஒரு குற்றமும் புரியாள்
 உயர் **கற்புக்குற்றத்தின்**
பெருமைக்காய் இவ்வண்ணம்
 பிழைசெய்தாய் போலும்நீ?

நீ ஏற்க மாட்டாயே?

நினை ஏற்கச் சொன்னது யார்?

தீயேற்குமோ வேள்விச்

சிதை ஈரம் புகைதந்தால்?

அவள் உன்னை ஏற்பாளேல்,

அதுவன்றோ பெருந்தன்மை.

ஆதலினால் அடிபணிந்தே

அவள்பொறுமை வேண்டிடு நீ

காதலினால் அல்ல வெனில்,

கடமையினால் கடன் தீர்ப்பாய்

போவாய், அவள் காலில்

விழுவாய், புரண்டுவாய்:

ஆக, இறுதியாகக் கூறியவற்றையும் ஆரம்பத்திலே சு.தா.யோகியாரின் 'அகல்யா' பற்றிக் கூறியவற்றையும் தொகுத்து நோக்குமபோது யோகியார், அகல்யையை ஒரு பெண்ணாகப் பார்க்க முற்பட்டமை புலப்படுகின்றது. சுருங்கக் கூறின, சு.து.யோகியாரின் 'அகல்யா' பாரதி பரம்பரையில் வந்தோருள் சிறந்த, பெண் விடுதலை - பெண் உரிமை - கவிஞராக, சு.து.யோகியாரை இனங்காட்டுகின்றது என்பதில் தவறில்லை.

மணிக்கொடிக் குழுவினரும் அகல்யையும் :

இனி, மணிக்கொடிக் குழுவினர் பார்வைக்குட்பட்ட அகலியையைக் கவனிப்போம். இதற்கு முன் மணிக்கொடிக் குழுவினரின் சிறுகதை முயற்சி பற்றிச் சிந்து நினைவுகூர்வதவசியம் இவர்களது எழுத்துகள் யதார்த்தத் தளத்திலே கூரிய சமூக நோக்குடன் வெளிப்பட்டவை. இவற்றினோரம்சமாக, இவை, பாரம்பரிய இந்திப் பண்பாட்டினை விமர்சனத்திற்குட்படுத்தியவை. எனவே, இப் பின்னணியில் இதிகாசக் கதைகள் இவர்களிடம் மறுவாசிப்பிற்குட்பட்டமை வியப்பிற்குரியதன்று இவ்விதத்தில் இவர்களுக்கு மேலைத்தேயச் சிறுகதை பரிச்சயமும் உளவியலறிவும் கைகொடுத்துதவின. இத்தகைய மணிக்கொடி எழுத்தாளருள் புதமைப்பித்தன், கு.ப.ரா,

எம்.வி. வெங்கட்ராம், பெ.கோ.சந்திரராஜன், ந.பிச்சமுர்த்தி ஆகியோர் கவனத்திற்குரியவர்களாகின்றனர்.

மணிக்கொடி எழுத்தாளருள் முக்கியமானவரும் அகலியை பற்றி இரு படைப்புகள் தந்துள்ளவருமான புதுமைப்பித்தனின் 'அகலியை' என்ற சிறுகதை உளவியல் நோக்குடன் இதிகாசப் பாத்திரங்களை இயங்கவைப்பது. சாதாரணமானதொரு பெண்ணிற்குரிய உடலுணர்வு கொண்டவள் அகலியை; எப்போதுமே வேத ஆராய்ச்சியில் ஓடுபவர்களைத் தமர். நீண்டகாலமாகவே அகலியைமேல் கண்களைத் திருப்பவன் இந்திரன் இவர்களது இத்தியாதி இயல்புகள் வெகுநூட்பமாக கலைத்துவத்துடனும் கூடவே, கற்புபற்றிய அவரது நோக்குடனும் வெளிப்படுகின்றது கதை இவ்வாற முடிவுறுகின்றது³⁵: ".....

உள்ளே சரேலென்று நுழைந்ததும் அகலியை கிடக்கும் கோலத்தில் காரியம் மிஞ்சிவிட்டது என்றறிந்தார். உடனே தம் மனைவியை வாரி எடுக்கிறார். தீயில் பட்ட புழுப்போல அவன் உடல் துடிதுடித்துப் பதறுகிறது. குற்றத்தின் பாரமே உருவாக இந்திரன் நிற்கின்றான். 'அப்பா இந்திரா! உலகத்துப் பெண்களைச் சற்று சகோதரிகளாக நினைக்கக் கூடாதா?' 'கண்ணே, அகல்யா, அந்தச் சமயத்தில் உனது உடலுமா உணர்ச்சியற்ற கல்லாய்ச் சமைத்து விட்டது? என்று அவள்தலையைத் தடவிக் கொடுக்கிறார்.

அவர் மனதில் ஒரு சாந்தி
 ஒரு புதிய உண்மை.
 உணர்ச்சி தேவனையும் மிருகமாக்கி
 விடுகிறது. **மனத்தாய்மையில் தான்
 கற்பு. சந்தர்ப்பவசத்தால் உடல்
 களங்கமானால் அபலை என்ன
 செய்ய முடியும்?"**

மௌனம்

‘இந்திரா, போய்வா’ என்றார் கௌதமர்
 அப்பொழுதும் அவர் மனத்தின் சாந்தி
 தெளிவாகத் தெரிந்தது.

அகலையை?

அவள் உள்ளத்தில் நிகழ்ந்த ஊழியின்
 இறுதி கூத்து கணவனின் சாந்திக்குப்
 பகைப்புலமாக நின்றது.”

மேலே கற்புப் பற்றிய தனது கண்ணோட்டத்தினை
 வெளிப்படுத்தியுள்ள புதுமைப்பித்தன், முன்னரும் ஓரிடத்தில் (தான்
 நீராடியபோது இந்திரன் தன்னை பார்த்தமை பற்றி அகலையை கௌதமரிடம்
 கூறியபோது) கற்புப்பற்றிப் பிறிதொரு விளக்கம் அளித்துள்ளார்³⁶.

“தேம்பிக் கொண்டே நடந்ததைத்
 தெரிவிக்கிறாள். அவளைத் தேற்றிக்
 குடிசைக்கு கொண்டு
 விடவேண்டியிருந்தது. **அவளது
 உயர்ந்தகாதல், அதன் முடிவாக,
 அதன் சிகரமாக இருக்கும். அவள்**

**கற்பு அவருக்கு ஒரு புதிய
உண்மையைத் தெரிவிக்கிறது.
அதுதான் மற்ற ஆண்களிடம்
மனத்திலே ஏற்படும் அருவருப்பு.**

மேற்தந்துள்ள பகுதிகளுடன் முழுமையாக அகலயையை வாசிக்கும்போது பின்வரும் விடயங்கள் கவனிப்பிற்குரியனவாக அமையும்.

- i. கற்பு பற்றிய நவீனகால விளக்கம் (உடல் களங்கத்தைவிட, உளத்தாய்மையே முக்கியம் என்பது)
- ii. இயல்பான உணர்ச்சிகளுக்கு முதன்மையளித்தல்.
- iii. கௌதமரை மனிதாபிமானியாகக் காணுதல்.
- iv. இயற்கை இகந்த நிகழ்ச்சிகளை நீக்கி யதார்த்த நிலையில் நோக்குதல்.
- v. பெளராணிகச் சூழலிலிருந்து விடுபடமுனைதல்.

புதுமைப்பித்தனின் மற்றொரு படைப்பான 'சாபவிமோசனம்', சாபப் பெற்ற பின்பும் சாபத்திலிருந்து நீங்கிய பின்பும் ஆன சம்பவங்களை முதன்மைப்படுத்தி பாத்திர இயக்கங்களுக்கு மனித உணர்ச்சிரீதியில் - மன உணர்ச்சி ரீதியில் - விளக்கமளிப்பது.

“கௌதமனுக்கு தான் ஏற்றவனா என்பதை அகலியையின் கவலை அகலிகைக்குத் தான் ஏற்றவனா என்பதை கௌதமனின் கவலை” இத்தகைய குற்ற உணர்வுடன் சாபவிமோசனத்தின் முற்பகுதியில் இருவரும் இயங்குகின்றனர். தவிர, சமூகமும் அவர்களை அவதானித்துக் கொண்டு இயங்குகின்றது. இவ்விதத்தில் பின்வரும் பகுதியை இங்கு எடுத்தாள்வது பொருத்தமானது:

“குளித்து விட்டுத் திரும்பிக் குளிந்த
 நோக்குடன் மனசை இழைய
 விட்டுக் கொண்டு நடந்து வந்து
 கொண்டிருந்தாள். எதிரே மெட்டிச்
 சந்தம் கேட்டது. ரிஷி பத்தினிகள்
 மாரோ? அவர்களும் நீராடத்தான்
 வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவளைக்
 கண்டதும் பறைச்சியைக் கண்டது
 போல் ஓடிவிலகி அவளை விறைத்துப்
 பார்த்துவிட்டுச் சென்றார்கள்.

‘அவள்தான் அகலிகை’ என்பது
 தூரத்தில் கேட்டது. கௌதமனுக்கு
 அன்று அடிவயிற்றில் பற்றிக் கொண்டு
 பிறந்த சாபத்தீயை விட அதிகமாகச்
 சுட்டன அவ்வார்த்தைகள்.

அவள் மனசு ஒரேயடியாகச்
 சுடுகாடுமாதிரி வெந்து தகித்தது;
 சிந்தனை திரிந்தது. ‘தெய்வமே, சாப
 விமோசனம் கண்டாலும் பாப
 விமோசனம் கிடையாதா?’ என்று
 தேம்பினாள்.

‘சாபவிமோசன’த்தின் அடுத்த பகுதி பதினான்கு வருடங்களுக்குப் பின்
 நடக்கிறது. அகலையையும் சீதையையும் சந்திக்க வைக்கின்றார்
 புதுமைப்பித்தன். சிற்சில சம்பவங்கள், உரையாடல்களின் பின் இறுதியாக

கதை முடிவுறும் பகுதி எமது கவனத்திற்குரியது:

‘அக் கினிப் பிரவேசத்தைச்
சொன்னாள். அகலிகை
துடித்துவிட்டாள்.

அவர் கேட்டாரா? நீ ஏன் செய்தாய்?
என்று கேட்டாள்.

அவர் கேட்டார். நான் செய்தேன்.
என்றாள் சீதை அமைதியாக.

அவன் கேட்டானா என்று கத்தினாள்
அகலிகை. அவள் மனசில் கண்ணகி
வெறி தாண்டவமாடியது.

அகலியைக்கு ஒரு நீதி அவளுக்கு
ஒரு நீதியா? ஏமாற்றா? கோதமன்
சாபம் குடலோடு பிறந்த நியாயமா?
இருவரும் வெகுநேரம் மௌனமாக
இருந்தனர்.

‘உலகத்துக்கு நிரூபிக்க வேண்டாமா?’
என்று கூறி மெதுவாகச் சிரித்தாள்
சீதை.

‘உள்ளத்துக்குத்தான் தெரிந்தால்
போதாதா? உண்மையை உலகுக்கு
நிரூபிக்க முடியுமா? என்றாள்
அகலிகை. வார்த்தை வரண்டது.

**நிருபித்து விட்டால் மட்டும் அது
 உண்மையாகி விடப்போகிறதா;
 உ ள ள த் தைத்
 தொடவில்லையானால்? நிற்கட்டும்;
 உலகம் எது? என்றாள் அகலிகை.
 வெளியில் பேச்சுக்குரல் கேட்டது.
 அவர்கள் திரும்பிவிட்டார்கள். சீதை
 அரண்மனைக்குப் போவதற்காக
 வெளியே வந்தாள். அகலிகை
 வரவில்லை.**

ராமன் மனசைச்சுட்டது; காலில் படிந்த
 தூசி அவளைச் சுட்டது.

ரதம் உருண்டது; உருளைகளின்
 சபதமும் சாய்ந்தது.

கௌதமன் நின்றபடியே யோசனையில்
 ஆழ்ந்தான். நிலை காணாது தவிக்கும்
 திரிசங்குமண்டலம் அவன்
 கண்ணில்பட்டது.

புதியயோசனை ஒன்று மனக்குகையில்
 மின்வெட்டிப் பாய்ந்தது மடிந்தது.
 மனச்சுமையை நீக்கி பழைய
 பந்தத்தை வருவிக்க, குழந்தை
 ஒன்றை வரித்தால் என்ன? அதன்
 பசலைவிரல்கள் அவள் மனசின்
 சுமையை இறக்கி விடா வா?

உள்ளே நுழைந்தான்.

அகலிகைக்கு பிரக்கை மருண்டநிலை.
மறுபடியும் இந்திர நாடகம் மறக்க
வேண்டிய இந்த நாடகம்,
மனத்திரையில் நடந்து
கொண்டிருந்தது.

கௌதமன் அவளைத் தழுவினான்

கௌதமன் உருவில் வந்த
இந்திரவேடமாகப்பட்டது அவளுக்கு.
அவள் நெஞ்சு கல்லாய் இறுகியது.
என்ன நிம்மதி!

கௌதமன் கைக்குள் கிடந்தது ஒரு
கற்சிலை.

அகலிகை மீண்டும் கல்லானாள்.

மனச்சுமை மடிந்தது.

கைலயங்கிரியை நாடி ஒற்றை
மனிதஉருவம் பனிப்பாலை வளத்தின்
வழியாக விரைந்து கொண்டிருந்தது.
அதன் குதிக்காலின் விரக்தி வைரம்
பாய்ந்து கிடந்தது.

அவன்தான் கௌதமன்

அவன்துறவியானான்”

மேலே சாபவிமோசனம் கதையிலிருந்து தரப்பட்டுள்ள பகுதிகளுடன் ஒட்டுமொத்தமாக முழுக்கதையையும் வாசிக்குமொருவர் இக்கதையிலிருந்து பின்வரும் விடயங்களை அவதானிக்க முடியும்:

- i. பாரம்பரிய இந்திய தர்மத்தின் முரண்பாடுகள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுதல்.
- ii. கதையின் பிற்பகுதி முற்பகுதியின் விமர்சனமாக அமைவதும் அவ்வடிப்படையில் எழுகின்ற எழுப்பப்படுகின்ற சிக்கல்களும்
- iii. பாத்திர நடத்தைகளை இயல்பானவை என்று அமைதிகாணாமல் சூழலுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தல்.
- iv. சீதையின் கதையூடாக, கணவன் மனைவி உறவுநிலை கேள்விக்குள்ளாதல் (அதாவது குடும்பத்தில் நிலவவேண்டிய பரஸ்பர நம்பிக்கையும் அது இராமனிடம் இல்லாமையும்)

ஆக, அகல்யை பற்றிய நவீன கதைகளுள் 'சாபவிமோசனம் முக்கியமானதொரு படைப்பு என்றே கூறவேண்டும். இக்கதை தொடர்பாக ராஜ்கௌதமன் பின்வருமாறு கூறியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது³⁹:

‘ சாபவிமோசனம்
பெருகிறவரை அகலிகை ஒரு
பௌராணிகப் பெண், அதன்
பிறகு அவள் ஓர் இருபதாம்
நூற்றாண்டுப்பெண். இன்றைய
இந்து சமுதாயத்தில்
மௌனமர்ய் அரற்றுகின்ற
பெண்களில் ஒருத்தி இப்
பரிமாணம் மூல
இராமாயணத்தில் இல்லாதது.

புதுமைப் பித்தனின் சிந்தனை
 கற்பனையின் அற்புதப்படைப்பு மனதுள்
 கொதிப்பைச் சுமந்து சினந்து குமுறும்
 பெண்களின் பிரதிநிதியாக அகலிகை
 காணப்படுகிறாள்”

மணிக்கொடி எழுத்தாளருள் பெண்ணின் உணர்வுகளை வெகுநுட்பமாக
 வெளிப்படுத்தியவரென்ற சிறப்பிற்குரியவர் கு.ப.ரா. இவரது 'அகலியை'
 நாடகமும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று.

பெண்ணின் உணர்வுகளை - பெண்ணின் உரிமைகளை - நன்கு
 எடுத்துரைப்பதற்கு வாய்ப்பாக, அகலியை வரலாற்றோடு தொடர்புபட்ட
 பிற எழுத்தாளர் குறிப்பிடாத சில சம்பவங்களைக் கையாள்கின்றார்,
 கு.ப.ரா. உதாரணமாக, கௌதமர் அகலியை குடும்பவழக்கையைச்
 சித்திரிப்பதனூடாக குடும்பத்தில் பெண்களுக்குரிய இடத்தினை
 ஆண்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய இடத்தினை
 சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அகலியையின் ஆச்சிரம வாழ்க்கையின் அந்தமற்ற
 நிலையினை தோழியான சாந்தையூடாக, அகலியைக்கு
 உணரவைக்கின்றார். தேவலோகப் பெண்களின் உணர்வுகளும்
 வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இயற்கையின் மாற்றங்கள் அகலியையிடத்து
 விரகவேதனையை மிகுவிக்கின்றன. இதைத்தொடர்ந்து அகலியையின்
 உணர்வுகளும் செயற்பாடுகளும் பின்வருமாறு விவரிக்கப்படுகின்றன⁴⁰:

(இந்திரன் பின்பக்கமாக வருகின்றான். திரும்பிய பாராமல்
 காட்டிச் சத்தத்தைக்கேட்டு)

அகலியை: ஆ, வாருங்கள்! என்னைத் தாங்குங்கள்
 என்னால் தாங்க முடியவில்லை இந்த
 இன்பவேதனையை

பின்புறமாக இந்திரன் கைகளில் சாய்கிறான்.
 பிரகிருதியின் குரல் வீட்டு அடங்குகிறது. மௌனமான
 பொருமல் பரவுகிறது. சந்திரன் மேகத்தில் மறைகிறான்,
 நிலவு மங்கி விடுகின்றது. திடீரென்று அலைக்காற்று
 வீசுகிறது. காட்சி இருண்டு மங்குகிறது. மறுபடி காட்சி
 ஒளி கொள்கிறது.

நிலவு பரவுகிறது.)

இந்திரன் : அகலியே!

அகலியை: (சூரலைக்கேட்டு) இந்திரன்ல்லவா
நங்கள்? (பிரக்கை வந்தவளாகத் திரென்ற
விலகி எழுந்து நிற்கிறாள்) உங்கள் சூழ்ச்சியா
இது?

இந்திரன் : மெதுவாகப்பேசு

அகலியை: *மெதுவாக ஏன் பேசவேண்டும்?
ஒளிவு மறைவு என்ன இருக்கிறது?*

(கௌதமர் பிரவேசிக்கிறார். அகலியை)
மௌனமாக, ரிஷியின் கால்களைக்
கட்டிக்கொண்டு சூழுகிறாள். இந்திரன்
பிரமித்து நிற்கிறான்.)

கௌதமர் : தூரநில், நீ சீலமற்றவள்!

அகலியை: *நான் சுயப்பிரகாரமுடைய
அபராதம் செய்யவில்லை.*

இந்திரன் பிரபே! *நான், தான் காரணம்*

கௌதமர் : விரத பங்கமடைந்தவீள்! எந்த
இந்திரியங்களின் மதத்தால் நீ மெய்யமரந்து
இந்தக் கதியானாயோ அவைகள் அழிந்து
உணர்வற்று இங்கே கலபோல கிட நான்
மாசல் போகிறேன்.

அகலியை: நான் சூரவாளிடா கதிமோஷம்
இல்லையா?

கௌதமர்: காலம் உன்னைப்
புனிதமாக்கவேண்டும். அன்பின் அடிச்சுவடுகள்
உன்னைக் கரையேற்றும்.....”

முடிவில் இராமனால் அகலையை கல்லுருவம் நீங்குகின்றாள். இராமன் அகலையைடையப் பாராட்டுகின்றான். கௌதமர் தன் தவறினை உணர்கின்றார். து.ப.ராவின படைப்பினை ஆழ்ந்து நோக்கும்போது அவர் பாலியல் மீறல்களுக்கு இயற்கை மற்றும் உளவியல் விளக்கங்களை சுறுப்பிப்பதில் கவனம் செலுத்தியுள்ளமை துலக்கமுறுகின்றது.

எம்.வி.வெங்கடராமின் 'அகலையை'யில் சிரகாரி முக்கிய மூடம்பெறுகின்றான் கௌதமர் - சிரகாரி, அகலையை - சிரகாரி உடையாடல்களுடாகவும் மனப்போராட்டங்களுடாகவும் கௌதமர் அகலையை ஆகிய இருவரதும் மனஉணர்வுகள் ஆழமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. சுகைத இவ்வரறு முடிவுபெறுகின்றது".

"அகலிகை நீ மனமறிந்து ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை. நான் ஆத்திரப்பட்டு உன்னை வெட்டச் சொல்லிவிட்டேன். உன்களங்கம் அகலும் வரையில், நான் தீர்த்தயாத்தரை போய் வருகிறேன் வாட்டுமா?

அகலிகை, குனிந்து தலை நிமிரவில்லை, வாய்திறந்து பேசவும் இல்லை. அவள் வெட்கிவிட்டாள். தர்மத்தை நினைத்து வெட்கினாள் மனிதப் பிறவியாக இருக்க நேர்ந்த கொடுமையை எண்ணி வெட்கினாள். மகாதபஸ்வியான கணவரின் உணர்ச்சி அறிவற்றதைக் கண்டு வெட்கினாள். மகா ஞானியான சிரகாரியின் அறிவு ஏழு நாட்கள் உணர்ச்சி

அற்றதற்காக வெட்கினாள். வெட்கம்
 அவள் உணர்ச்சியை வெட்டியது.
 வெட்கம் அவள் அறிவை வெட்டியது.
 வெட்கம் அவள் சிந்தனையை
 வெட்டியது. அபலை அபலை
 சிலையெனவே நின்றுவிட்டாள்

மேற்சூறிய பகுதியை அவதானிக்கும்போது (புதுமைப்பித்தனது) 'சாபலிமோசன்' அகல்யையைவிட (வெங்கடராம் படைத்த) இவ் அகலிகை பாரம்பரிய இந்து தர்மத்தை ஆழமாகக் கேள்விக்குட்படுத்துவது கவனத்திற்குரியது.

மற்றொரு மணிக்கொடி எழுத்தாளரான பெ.கோ.சுந்தரராஜன் (சிட்டி) எழுதிய, 'மாசறு கற்பினள்' சிறுகதையில் வரும் அகல்யையும் கௌதமரும் முரண்நிலையில் ஒன்றுபடுகின்றனர். அதாவது இருவரும் தங்களது உடல், உள் உணர்ச்சியை நாகுக்காக மறைத்துக் கொள்கின்றனர். ஞானியான கௌதமன் அகல்யையின் அழகினால் மனந்தடுமாறுபவனாகவும் அதேவேளையில் அவளது உள்ளக்கிடக்கையை அறிய முற்படுவனாகவும் நடக்க, அகல்யை தன் உடல் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தாமல், கௌதமனின் தல நாட்டத்திற்கு உரமுட்டுகின்றாள். எனினும், ஒரு கட்டத்தில் இருவரும் இயல்பான உள்ளத்துணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினாலும் மீண்டும் கட்டுப்படுத்த முற்படுகின்றனர். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்திலேயே இந்திரன் வரவும் செயலும் நிகழ்கின்றன. தொடர்ந்து கதை இவ்வாறு செல்கின்றது⁴².

“அட, சண்டாளா!

கௌதமன் கோபக் குரல் துரத்த
 இந்திரன் ஓடி மறைந்தான். புத்தியும்

பொறியும் கலங்கிப்போன அகல்யா
அப்போதுதான் உணர்ந்தாள். தன்
கணவனை நோக்கிப் பாய்ந்தாள்.

‘ஸ்வாமி’

‘‘ சீ, துரோகி! உன் பசப்பு
வார்த்தைகளில் மயங்கிய நான்
அல்லவா மூடன்? எவ்வளவு
சாதூர்யமாய் என் காமத்தைக்
கொண்டே என்னை விலக்கிவைத்து
விட்டாய்

இவ்வார்த்தையின் துன்பம்
அவளைப்பாதிக்கவில்லை.

அந்த அபாண்டத்தில் அவள்
உணர்விழந்து ஸ்தம்பித்துவிட்டாள்.

கோபம் முழுவதையும் வசையில்
பொழிந்து கௌதமன் அவள்
தன்னையே நோக்கியவாறு நிற்பதைக்
கண்டான்.

கற்சிலை போன்று அவள் கண்கள்
அவனைப்பழித்தன. ‘**இவ்வளவுதானா**
உன் ஞானம்’ இதுதானா நீ கண்ட
திருஷ்டி? அட அறிவிலி! இதற்காக
இவ்வளவு பாடுபட்டு எல்லா
வற்றையும் துறந்து என்

**வாழ்வையும் பாழாக்கினாய்? என்று
அலறுவனபோல் இருந்தன அவள்
கண்கள்.**

கோபம் தணிந்து நடந்ததை,
நடக்காததை அறிந்து கௌதமனுக்குப்
பிரமை பிடித்துவிடும் போல் இருந்தது.
அவனுடைய ஞானம் மடிந்து திருஷ்டி
மங்கிவிட்டது. பைத்தியம்
பிடித்தவனைப் போல்
தள்ளாடிக் கொண்டு வெளியில்
சென்றான்”

இதன் பின்னர், கற்சிலைபோல் அகல்யை வாழ்வதும்
சிலவருடங்களின் பின் இராமன் வருவதும் அகல்யையை பாராட்டி அவளை
ஏற்கும்படி கௌதமரிடம் கூறுவதும், கௌதமர் தன் தவறை
வெளிப்படையாக ஒத்துக்கொள்வதும், அகல்யையை ஏற்பதும்
இடம்பெறுகின்றன. ஆக, பெ.கோ.சுந்தராஜன் புதியதொரு தடத்தில்
தன்கதையை நடத்தியுள்ளார் எனலாம். அத்தடத்தின் முடிவில் கௌதமர்
கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளுக்குள்ளாவதும், உள, உடல்
தண்டனைக்குள்ளாவதும் கண்கூடு.

‘மணிக் கொடி’ எழுத்தாளர்களுள் மற்றொருவரான
ந.பிச்சமுர்த்தியின் கவிதை படைப்பான உயிர்மகள் பற்றி அதிகம்
கூறுவதற்கொன்றுமில்லை. ஏனெனில், அக்கவிதை சமயஞ்சார்ந்த தத்துவ
நோக்கின் வழியே வெளிப்பட்டுள்ளது. அகலிகை, இந்திரன், கௌதமர்
ஆகியோரை முறையே ஆன்மா, புலன், மனம் என்பவற்றை உருவகப்படுத்தி
நிற்கும் படிமங்களாகவே விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது.

திராவிட முன்னேற்ற கழகமும் நளாயினியும்

இனி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்ந்த எழுத்தாளர்கள் என்ற விதத்தில் மு.கருணாநிதி எழுதிய நளாயினி பற்றிய சிறுகதை நம் கவனத்திற்குரியது. குஷ்டரோகியான தனது கணவனை அவனது விருப்பிற்கமைய, தாசிவீட்டிற்குத் தலையிலே தூக்கிச் சென்றவளான நளாயினி, இந்திய பாரம்பரியத்தில் கற்புக்கரசிகளுள் ஒருத்தியாகக் கருதப்பட்டு வருபவள். ஆயினும், 'மு.க.'வின் பார்வை முற்றிலும் வேறுபட்டது. கணவனை விட்டுவிட்டுத் திரும்பிவரும் நிலையில் இயற்கைச் சூழலும், தோழி உலகாவிட்காதல் செயலும் நளாயினியிடம் விரகவேதனையை ஏற்படுத்துகின்றன. உலகா-நளாயினி இருவரதும் நீண்ட உரையாடலாடாக, நளாயினி அவ்வாறு நடந்து கொண்டமைக்கான காரணம் வெளிப்படுகின்றது⁴³:

“குஷ்டரோகம் பிடித் தவனோடு கூடிக்கிடக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. அவனோ என்னை ஆசையோடு அழைக்கின்றான். அணைக்கவோ கைநடுங்கிறது. ஆகவே தான் அவனைத் தாசி வீட்டிற்கு அனுப்பினேன். என் அழகுக்கு ஆபத்து வராமல் அவன் ஆவல் தீர்ந்தால் சரி என்று எண்ணினேன்.....”

தொடர்ந்து, கணவனை கூடையிலே வைத்து தலையிலே தூக்கிக்கொண்டு சென்றமைக்கும் கணவன் கடுமொழி கூறியபோது எதிர்த்துக் கூறாமையும் (மேற்கூறியது போன்றே) காரணங்கள் கூறுகின்றாள் நளாயினி. புராணக்கதையின்படி, நளாயினி அடுத்த பிறப்பில் திரௌபதியாகப் பிறந்தவள்.

அடுத்த பிறப்பிலே திரௌபதி ஐவரோடு குடும்பவாழ்வு நடத்துவதற்குக் காரணம் முற்பிறப்பிலே அவள் தன் கணவனோடு சுகவாழ்வு வாழமுடியாத நிலையே என்று நளாயினி - இதயா உரையாடல் ஊடாகக் கூறப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதே. ஆக, தி.மு.க எழுத்தாளரான கருணாநிதியின் படைப்பு, (ஏனைய தி.மு.க எழுத்தாளரது படைப்புகள் போன்று) பகுத்தறிவு ரீதியில் வெளிப்படுவது இயல்பானதே.

மார்க்சிய இயக்கமும் அகலிகையும்

மார்க்சிய அணிசார்ந்த படைப்பாளிகளுள் கவனத்திற்குரியவர் 'ஞானி' இவரெழுதிய 'கல்லிகை' என்ற நெடுங்கவிதை ந.பிச்சமுர்த்தியின் படைப்புப்போன்று உருவகப் பண்புடையது. வேதகாலந் தொடக்கமாக உழைப்போர் - உறிஞ்சிவோர், ஆதிக்கம் - அடிமைநிலை, உடல்-உள்ளம், ஆண்-பெண் என்று பிளவுபட்டு நிற்கின்ற இருவேறு உலகங்களுக்கிடையிலே இடர்ப்பட்டு நிற்பவன் மனிதன். இத்தகைய மனிதனாகவே அகலிகை உருவகிக்கப்படுகின்றாள். (இராமன் 'பொதுவுடைமையாள'னாகின்றான்) அகலிகை கூற்றாக வெளிப்படும் இந்நெடுங்கவிதையில் உரிய சந்தர்ப்பங்களில் அகலிகையின் உணர்வுகள் வெளிப்பட்டபோதும் கவிஞரது நோக்கு மார்க்சியம் சார்ந்து அமைந்திருப்பதால் அகலிகை என்ற பெண்ணை இனங்காண்பது அரிதாகவேயுள்ளது.

பெண்நிலைவாத இயக்கமும் அகலிகையும் சீதையும் நளாயினியும்

நவீன தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கில் எண்பதுகளளவிலே ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுள்ளொன்று பெண்நிலைவாத நோக்கிலான படைப்புகளின் முகிழ்ப்பாகும். இத்தகு குழலில் இதிகாசப்பெண் பாத்திரச் சித்தரிப்புக்களும் இந்நோக்கிற்கு கமைவாக இடம் பெறுவதனை அவதானிக்கமுடியும். இவ்விதத்தில் பிரபஞ்சன், அம்பை ஆகிய இரு

எழுத்தாளர்களும் கவனத்திற்குரியவர்கள்.

மேற்கூறிய இருவருள் பிரபஞ்சன் பெண்நிலைவாத நோக்குடன் குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதை, நாவல், கதை சிலவற்றைத் தந்துள்ளவர். இவற்றுள் 'பெண்' என்ற தலைப்பிலான தொகுப்பு முக்கியமானது. இத்தொகுப்பின் முன்னுரையில் பிரபஞ்சன் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“பெண் விடுதலை குறித்து நான் ஏன் கவலைப்படுகின்றேன்? என் விடுதலை பற்றி கவலைப்படுவதால் பெண் விடுதலை பற்றியும் நான் கவலைப்படுகிறேன். பெண் விடுதலையின்றி ஆண்விடுதலை இல்லை. இங்கு ஆண் ஒவ்வொருவனும் இரண்டு வகைகளில் அடிமைப்பட்டிருக்கின்றான். சமூக அடிமைத்தனம் பொருளாதார அடிமைத்தனம் என்பவைகளே அவைகள். இங்கு பெண் ஒவ்வொருத்தியும் சமூக அடிமைத்தனம், பொருளாதார அடிமைத்தனம் கூடுதலாக ஆண் அடிமைத்தனம் என்கிற மூன்று சக்திகளுக்கு அடிமைப்பட்டுள்ளாள்... கடந்த பத்தாயிரம் ஆண்டு காலமாக பேசப்பட்ட மொழிகளெல்லாம் ஆணின் மொழிகள். இனி இந்தத் தொடரில் பேசப் போவது பெண்கள். பெண்களின் மொழியில் பேசப் போகிறார்கள்...”

மேற்குறித்த தொகுப்பிலுள்ள கதைகளுள் அகலிகை, சீதை, நளாயினி ஆகிய மூன்றும் இங்கு கவனத்திற்குட்படுகின்றன.

'அகலிகை'யில் கதை முடிவில் அகலிகைக்கும் இராமன் விசுவாமித்திரன் ஆகியோருக்குமிடையிலே நிகழும் உரையாடல் மிக முக்கியமானது. அது அவ்வாறே இங்கு தரப்படுகின்றது⁴⁵:

‘அம்மா, நான் தசரத ராஜகுமாரன்’

‘கோசலை மைந்தன் என்று சொல்வேன்!’

‘தாங்கள் பாவம் இழைத்தீர்களாமே!’

அகல்யா பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சிரித்தாள். விஸ்வாமித்திரனைக் கண்டு அவனுக்குப் பின்னால் இருந்த அத்தனைபேரின் முகத்தையும் பார்த்துச் சிரித்தாள்.

தான் பாவம் செய்தேனா? *என் தந்தை பிரம்மன் எனக்குச் செய்த பாவத்தைவிட என்னை மணந்த கௌதமன் எனக்கு இழைத்த பாவத்தை விடவா? இந்த அரண்யத்து ரிஷிகள், அவர்களின் பத்தினிகள் இப்போது ஸ்ரீராமபேசுவதால் செய்கிற பாவத்தை விடவா,* நான் பெரிய பாவம் செய்து விட்டேன்.

விஸ்வாமித்திரன் கண்களில் நெருப்ப விழ்ச்சொன்னான்.

‘பெண்ணே மணாளன் இருக்கையிலே நீவேறு ஒருத்தனை மருவியது குற்றம்.

எவன் எனக்கு மணாளன்? *எனக்கு மாலை சூடிய ஒரு காரியத்தாலேயே, நான் அவனை ஏற்க வேண்டுமா?* கேவலம் கீழங்குகளைத் தோண்டி, கனிகள் பறிக்கவும், யக்ஞங்களுக்குத் தர்ப்பைப்புல் கொய்து வைக்க சிஷ்யன் போதுமே! *இந்தக் கௌதமனுக்கு மனைவி எதற்கு?* எனது உணர்வுகளைத்

தட்டித் திறந்த முதல் ஆண், எனது இந்திரனே!
 அவன் பௌருஷத்தைச் சீண்டி அவன் புருஷனை
 அவனுக்கு உணர்த்தியவளும் நானே! இந்திரனா
 என்னைத் தேடிவந்தது,? இல்லை நானே அவனை
 அழைத்தேன். என்னைக்கிழி! என்னைபுசி! என்னில்
 பசியாற்று! பசியாறு என்று ஓலை வைத்து
 அழைத்ததே நான்தானே. விஸ்வாமித்திரா! உன்
 மனைவி இன்னொருவனுடன் உறவு கொள்ளக்
 கூடாதே என்கிற அச்சத்தில் அழுந்தி,
 ஊர்ப்பெண்களுக்கு நீதி உரைக்காதே நான்
 இந்திரன் பத்தினி இந்திரனே என் புருஷன்
 கௌதமன் நயவஞ்சகத்தால் என்னைக் கையாண்ட
 கள்ளரிஷி; என்மேனியை கௌதமன் நாசி
 ஒருபோதும் நுகர்ந்தது உண்டா? என் இதழின்
 கற்பூச சுவையை அந்த மெழுகு அறிந்திருக்குமா?
 என் மேனியின் நுட்பங்களை அந்த அந்தகன்
 கண்டிருப்பானா? வாழ்வில் ஒருமுறை? என்
 தேகத்தின் சங்கீதத்தை அவன் காதுகள்
 கேட்டதோ ஒரு முறையேனும்? என் சிறகுகளை
 அரிந்தவனே கௌதமன். பசுவுக்கு எதற்கு
 முழுத்தேங்காய்?"

ராமன் தனக்குள் மகிழ்ந்து கொண்டான்.
 தாடகையை நியாயமற்றுக் கொல்லச் சொன்ன
 விஸ்வாமித்திரன் அகல்யாவுக்கு முன் தலை
 கவிழ்த்து நிற்பது அவனுக்கு நியாயமாகத்
 தோன்றியது.

மேற்கூறியவாறாக, பெண்ணிலைவாத நோக்கில் பிரபஞ்சகன் கண்ட அகல்யை முற்கூறப்பட்ட கதைகளில் வரும் அகல்யைகளைவிட தனது மன உணர்வுகளை வெளிப்படையாகவும் ஆக்ரோஷத்துடனும் வெளிப்படுத்துவதை அவதானிக்கின்றோம்.

இவ்வாறே பிரபஞ்சகன் கண்ட 'சீதையும் இரு சந்தர்ப்பங்களில் நெருப்பாகத் திகழ்கின்றான் படைவீரர்களுக்கு மத்தியில் சீதையை இழிவுபடுத்திய இராமன் அக்கினிப்பிரவேசம் செய்யும்படி கட்டளையிடுகின்றான். அவ்வேளை நடைபெறும் நிகழ்ச்சியும் உரையாடலும், பின்வருவன:

"ராமா.....நான் அக்னிப் பிரவேசம் செய்தே ஆக வேண்டுமா?"

"ஆம்.....என்னை விட்டு நீங்கிய பிறகு, ராவணன் அரண்மனையில் நீ சுத்தமாகத்தான் இருந்தாய் என்பதை நிரூபிக்கவேண்டும்."

நல்லது நான் நிரூபிக்கிறேன். அதுபோல், என்னை விட்டுப்பிரிந்து இருந்த காலத்தில், நீ தாய்மையாகத்தான் இருந்தாய் என்பதை எப்படி நிரூபிக்கப் போகிறாய்?"

'என்ன? அதிர்ச்சியில் காலம் உறைந்தது சுற்றி நின்ற ஆண்களின் முகம் இறுகியது.

சீதா சாவதானமாக லட்சுமணனிடம் சொன்னாள்.

லட்சுமணா, அண்ணனின் உண்மைத்தம்பியே. இன்னொரு தீயை வளர்த்து..... எதற்கு அண்ணி?

ராமன் அவனுடைய தாய்மையை, அக்கினிப் பிரவேசம் செய்து நிரூபணம் செய்ய"

எனினும் இராமனது சந்தேக சுபாவமும் சந்தோஷமற்ற நிலையும் பின்பும் தொடர்ந்தன. ஓரிரவு அவன் தாங்காத நிலையில் கதை முடிவில் பின்வரும்

சந்தேகம் நிகழுகின்றது.⁴⁷

“ராமா.....ஏன் உறங்கவில்லை. என்ன நேர்ந்தது.
உனக்கு?

மன விசாரம்

சக்கரவர்த்தி ராமனுக்கு விசாரம் ஏன்?

உலகம், என் முன் என்னைப் புகழ்கிறது. என் பின்னால்
இகழ்கிறது. கேவலமாகச் சிரித்துப் பேசுகிறது.

‘ஏன் உன்னை இகழவேண்டும்?’

மாற்றான் மனையில் பத்துமாதங்கள் இருந்தவளைச்
சேர்த்துக் கொண்டானே என்று ஜனங்கள்
பேசுகிறார்களாம். இந்தக் குழந்தைகள் என் குழந்தைகள்
அல்லனவென்றும் சொல்கிறார்களாம்.

சீதா ராமனின் முகத்தை பார்த்தாள்.

புழு ஒரு புழு அங்கு ஊர்ந்தது. சீதாவுக்கு அருவருப்பம்
உடம்பெல்லாம் நடுங்கியது.

அவன் தொட்ட இடம் எல்லாம் அவன் படர்ந்த இடம்
எல்லாம் எரிந்தது அவளுக்கு.

இவனா எனக்குத் துணை? இவனா என் புருஷன்?

இவனா என் ஆண்? உடம்பெல்லாம் கூசியது
சீதாவுக்கு.

‘சீதா என்ன யோசிக்கிறாய்?

இனியும் புழுதியில் புரண்டு சாக்கடையில் நீராட
வேண்டுமா என்று யோசிக்கிறேன்.

அன்று இரவே, தன் குழந்தைகளை அழைத்துச்
கொண்டு வெளியேறுகிறாள் சீதை”

பிரபஞ்சனின் ‘நளாயினி’ கதையிலே

(மேற்கூறிய பாத்திரங்கள் போன்று) மன உணர்வுகள் சிறப்பாக

வெளிப்படுத்தப்படவில்லையாயினும், கதையின் முடிவு அக்குறையை ஓரளவு ஈடுசெய்துள்ளது. அது இதுதான்⁴⁸:

“பெண்ணே, நீ உத்தமி. பதிவிரதா சிரோன்மணி
பத்தினிகளுக்கெல்லாம் நீயேதலைவி. நீயே வாழும்
பெண்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டி, தெய்வமாகும்
தகுதி உனக்கே உண்டு. நளாயினி நீயே கற்பரசி
எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது
ஏன் சிரிக்கிறாய்?

“உன் பாராட்டுக்களால் என் இழப்பை இட்டு நிரப்ப
முடியுமா?

உன் இழப்புத்தான் என்ன?

வாழ்க்கை சகோதரி வாழ்க்கை என்றேன் நான்”

தமிழில் பிரக்ஞைபூர்வமாக பெண்நிலைவாத நோக்குடன் எழுதிய பெண் எழுத்தாளர்களுள் முதலிடம் பெறுபவரான அம்பை, தமது படைப்புகளை கலையழகுடன் எழுதியவரென்ற பெருமைக்குரியவர் அம்பை எழுதிய சிறுகதையான ‘அடவி’யில் சீதை முற்றிலும் புதியதொரு கோணத்தில் மறுவாசிப்பிற்குட்படுகின்றாள். ‘அடவி’யில் நிகழ்காலத்தில் நிகழ்கின்ற கதைக்குள் கதையாக சீதை வரலாறு ஒரு பெண்ணால் எழுதப்படுகின்றது. (பிரபஞ்சன் கதையில் வருவது போன்று) சந்தேகம் மிகுந்தவனான இராமனதும் உறவினரதும் செயற்பாடுகள் சீதையை நீண்ட நடைப்பயணத்திற்குத் தூண்டுகின்றன. வழியில் அவள் இராவணனைச் சந்திக்கிறாள். கதை இவ்வாறு முடிவுறுகின்றது⁴⁹:

“இன்னுமா என்மேல் மோகம்? எத்தனையோ

சோகங்களை அனுபவித்துவிட்டேன்.

பகடைக்காய் வாழ்க்கை வாழ்ந்து விட்டேன்.

சோர்ந்து விட்டேன். தளர்ந்து விட்டேன்.

நாற்பது வயதைக் கடந்துவிட்டேன்.

இப்போதுதான் ஒரு பெண்ணுக்கு நண்பன் தேவை உடல் மாற்றங்களால் அல்லலுறும் அவளைத்தாங்க அவளுக்குச் சேவகம் செய்ய, உற்சாகமுட்ட, தாரத்தில் நின்று அவளை ஊக்கப்படுத்த சீதை கீழே அமர்ந்தாள்.

“எந்தத் தருணத்திலும் நான் நட்பை மறுத்ததில்லை. போருக்கு முன் பூசை செய்யவிரும்பினான் ராமன். இருவர்தான் பூசையை நடத்தித்தர முடியும். ஒன்று வாலி இன்னொன்று நான் வாலியைத் தன் கையாலேயே கொணராகிவிட்டது. எஞ்சியது. நான் எனக்கு அழைப்பு விடுத்தான். நான் சென்றேன். அவன் விரும்பி வாழத்தினான்.” என்றான்.

சீதை முதல் முறையாக அவனைப் பெயரிட்டு விளித்தாள்.

‘இராவணா சொற்கள் என்னைச் சோரவைக்கின்றன. மொழி என்னை முடக்கிப் போடுகின்றது. உடலால் பிணைக்கப்பட்டு இருக்கிறேன்.’

ராவணன் சிரித்தான்.

“உடல்தான் சிறை உடல்தான் விடுதலை” என்றான்.

'பார்' என்று தன் ருத்ரவீணையைக்காட்டினான்.

'பார்வதி மல்லாந்து படுக்திருந்தபோது அவள் இரு கொங்கைகளைக் குடங்களாக்கி அவற்றின் முகடுகளைத் தந்திகளால் இணைத்தால் ஒரு அபூர்வ வாத்தியம் அமையுமே என்று எழுந்த கற்பனையில் தோன்றிய இசைக்கருவி, இது தேவியின் உடம்பின் நீட்சி, சிவனின் வில்லையே ஒரு கையால் தூக்கியவன் நீ., இந்த வீணையை நீ எளிதாக ஆள முடியும் முயல்வாயா? எனக்குக் கற்றுத்தர முடியுமா?

உனக்காகப் போர் செய்து தோற்றவன் இசையையா தர மறுப்பேன்? நிதமும் பயிற்சி தருகிறேன் உன்குரவாக இருந்து. இந்த வனமெங்கும் அந்த இசையின் ஒலி உடைப்பெடுத்துப் பாயட்டும். இதைச் சாதாரண வாத்தியமாக நினைத்து விடாதே. இதை உன் வாழ்க்கையாக எண்ணி இதை வாசி. இந்தா ருத்ர வீணையை தன் மடியிலிருந்து எடுத்து அவள் பக்கம் நீட்டினான்.

'அது கீழே தலையிலேயே இருக்கட்டும்' என்றான் சீதை

ஏன்?

அது என் வாழ்க்கை இல்லையா? பல கைகள் பந்தாடிய வாழ்க்கை அதை நானாகவே என் கையில் எடுத்துக் கொள்கிறேன்" என்று விட்டு

ருத்ரவீணையை தன் மடியில்

வைத்துக்கொண்டாள் சீதை.

ஆக, தமிழ்ச சிறுகதை வரலாற்றில் ஒரு பெண்ணழுத்தாளர் பெண் என்ற நிலை நின்று (நானறிந்த வரையில் முதன்முதலாக) இதிகாசபாத்திரங்களை மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்துகின்றநிலையில் பெண்ணொருத்தியின் சீதையின் - மன - உணர்வுகள் உன்னதமான முறையில் வெளிப்படுவதனை மேலுள்ள பகுதி நன்கு புலப்படுத்துகின்றதென்பதில் ஐயத்திற்கிடமில்லை. (இவ்விதத்தில் இதுவரை கவனித்த படைப்புகளுடன் இப்படைப்பினை ஒப்பிட்டு நோக்குவதுபு சுவையானது; பயன்மிக்கது)

ஈழத்துப் படைப்புகளில்.....

இனி, ஈழத்துப் படைப்பாளர்கள் பற்றிக் கவனிப்போமாயின் இங்கு இதிகாசங்கள் நவீன நோக்கிலே பார்க்கின்ற போக்கு முக்கியத்துவமற்றதொன்றாக - உள்ளமையை முதலில் நினைவுகூரவேண்டியுற்படும். (இதற்குரிய காரணங்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு ஏற்ற இடம் இதுவன்று). ஆயினும் இதிகாசப் பாத்திரங்களுள் அகல்யை சில படைப்பாளர்களை ஈர்த்துள்ளமை கண்கூடு. இத்தகையோருள் கணிசமானோர், தமிழ் நாட்டுப்படைப்பாளர்போல் முற்காரணங்களாலன்றி நவீன இலக்கியப் பிரக்கை காரணமாக மட்டுமே இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது முதலிற் கவனத்திற்குரியது.

இவ் ஈழத்து எழுத்தாளருள் முதலில் மு. தளையசிங்கம் எழுதிய சிறுகதையான 'உள்ளும் புறம்' கவனிக்கப்படவேண்டியது. இது சாபவிமோசனத்துக்கப்பின் அகலிகைக்கு இருக்கவேண்டிய மனப்போராட்டங்களை - உடல்சார்ந்த, உளஞ்சார்ந்த போராட்டங்களை - உளவியல் நோக்கில் சிறப்புற வெளிப்படுத்துகிறது. அகல்யை மட்டுமன்றி

கௌதமரும் அவ்வாறேதான் அணுகப்படுகின்றார். ஆயினும், ஏனைய எல்லாப் படைப்பாளிகளிருந்தும் வேறுபட்டு வேதாந்த நோக்கிலும் அகல்யை கௌதமர் ஆகியோரது செயற்பாடுகளை எழுத்தாளர் அணுகுகின்றபோது அதுகதையின் பலமாகவும் பலவீனமாகவும் அமைந்துவிடுவதை அவதானிக்கலாம் கதையின் முடிவு இவ்வாறு அமைகின்றது³⁸.

“அகலிகைக்கு இப்போது எதுவும் இல்லாத அவளுக்கு இருப்பவை எல்லாம் கௌதமராகவே இருந்தன. முற்றத்தில் சளிந்ததடங்கள் முழுப்பிரபஞ்சத்திலும் இப்போ பதிந்திருந்தன. ஆசிரம முலைக்குள் அவளே நிறுவி வழிபட்ட சிங்கம் முதல் முழுப்பிரபஞ்சம் வரை பரவித் தெரிந்தன. இனிமேலும் கௌதமர் வரலாம். ஆனால் அந்த உருவத்தில்தான் அவரைக்காண வெண்டுமென்ற கட்டாயம் இனி அவளுக்கில்லை. தன்னைக் கல்லாக்கிய கௌதமரை அவளோ கல்லாக்கவும் எல்லாமாகவும் மாற்றி விட்டுத்தானும் கனியாக இருந்தாள்”

சில்லையூர் செல்வராசனின் ‘அகலிகைசாபம்’ (கவிதைநாடகம்) இன்னொரு தளத்தில் இயங்குகின்றது. ‘சாபவிமோசனம் பெற்ற பின்வும் இந்திரன் பற்றிய பயம் அவளைவிட்டு அகலவில்லை. தன்னை நாடிவரும் கௌதமரை இந்திரனாக நினைப்பதும் அத்தகைய நினைவு எழுதுவதை கௌதமராலோ அவளாலோமாற்றமுடியாதிருப்பதும் பெருந்துயரமாகின்றது.

இறுதியில் அ.து சாபமிடுகின்ற நிலையை உருவாக்கிவிடுகின்றது
நாடகத்தின் முடிவு இதனை நன்குவிளக்கும்³¹.

கௌதமர்: உண்மையிலே கௌதமன்
யான் உன்கணவன் உண்மை இது.

அகலிகை: பெண்மை கனன்றெழுமுன்,
பேடியே ஓடிவிடு.

கௌதமர்: என்ன உரைத்தினி, நீ எனை
நம்பச் செய்திடுவேன்!

அகலிகை: பன்னி உறுதியுரை பலவாய்ப்
பகர்ந்தலும் ஐயம் அகலாது! ஐயையோ
யான் என்செய்வேன்.

(தாழ்ந்த குரலிற் தனக்குள்)

ஐயன், எனைமணந்த அன்பன், எனை
நாடினும் அந்தக் கரிநாளின் அவல
நிழற்பட்டென் சிந்தை, இருட்குகையிற் சிக்க,
உடல் இறுகிக் கல்லாகிப் போகும், கணவர்
இடுசாபப் பொல்லாங்கு போய் அகலப்
புதுச்சாபம்; கற்சிலை யான்!

கௌதமர்: (தாழ்ந்த குரலிற் தனக்குள்)
தன்வினை, என்றும் தன்னைத்தான் சூழும்;
யான் முன்னை அகலிகை மேல் மூட்டிய
தீ மூண்டெரிந்து பின்னப் பொழுதில் எனைப்
பின்னியது. யான் அவளை அந்நாட்
சபித்தேன். இன்றவன் சபித்தாள்,
கல்லானேன்.

மஹாகவி படைத்த அகலிகை பிறிதொரு தளத்தில் நடக்கிறது;
அதாவது, அகலிகை, கௌதமரின் சாபங்காரணமாகவன்றி தான் தவறியபலத
எப்போது அறிகிறாளோ அப்போதே தானும் கல்லாகிவிடுகின்றாள்.
கௌதமர், நடந்த தவறு கண்டு சற்றேறனும் கவலைப்படாதவராகவுள்ளார்.
இந்திரன் தான் செய்த தவறிற்காக, தனது மனச்சாட்சியினால்
வதைபடுகின்றான். அதுவே அவன் அடைந்த புண்ணாகின்றது.

இ.இரத்தினம் எழுதிய 'பாபவிமோசனம்' என்ற (வானொலி நாடகம்) அகல்யை பற்றிய படைப்பு வ.ரா.வின் படைப்புப்போன்றே சுவாரஸ்யமானது. நீதிமன்றமொன்றிலே இந்திரன், கௌதமர், அகலிகை ஆகியோர் விசாரிக்கப்படுகின்றனர். வான்மீகி, கம்பர். வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் ஆகியோர் சாட்சியம் சொல்கின்றனர். சாட்சியங்களுள் எதை நம்புவது என்று சபையோருக்குத் தெரியவில்லை. பெண்ணுக்கிழைக்கப்பட்ட அநீதி பெண்ணொருத்தியூடாக நாடகத்தின் பிற்பகுதியிலே கூறப்படுகின்றது. ஆயினும் நாடகத்தின் அடிப்படைக்கருத்து 'உண்மையை அறிய இயலாது என்பதே (ஆயினும், ஆழ்ந்து நோக்கும் போது, அகலியையே குற்றமுள்ளவள் என்ற கருத்திற்கும் இடமுள்ளது).

ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளுள் ஒருவரான சம்பந்தன் தமது பிற்காலத்தில் இந்திய தமிழ்ப்பண்பாட்டில் பிரசித்திபெற்ற காவியமகளிர் எழுவர்' பற்றி எழுதியுள்ளார். அகல்யை உட்பட அனைவரும் தெய்வீக நோகிலேயே அணுகப்பட்டுள்ளனர். இவ்விதத்தில் சம்பந்தன் இந்தியப் பாரம்பரிய நோக்கினை மீள வற்புறுத்துகின்றவராகக் காட்சிதருகின்றார். என்பது தவிர விதந்துரைக்க வேறெதுவுமில்லை.

அண்மைக்காலத்தில் ஈழத்தில் வெளிவந்த அகல்யை தொடர்பான படைப்புகளுள் இரண்டு கவனத்திற்குரியன இவற்றுள் தேனூரானின் 'அகலிகை' (நாட்டுக்கூத்து) கௌதமர் இந்திரன் சந்திப்பை உருவாக்கி அவ்விருவருக்குமிடையில் காரசாரமான வாக்குவாதத்தை இடம்பெறச் செய்வது பாராட்டிற்குரியதேனும் இறுதியில் இந்திரன், கௌதமரிடம் ³²:

“கேளும் கௌதம முனிவரே, உமது
மனைவியைக் கற்பழித்து பழிவாங்கும்
நோக்கத்தோடு இங்கு வரவில்லை.

முவுலகும் அகலிகையை புனிதவதி
என்று போற்றவே இந்நாடகத்தை
ஆடினேன்”

என்று கூறுகின்றபோது அப்படைப்பின் முக்கியத்துவம் குன்றி விடுகின்றது.

மற்றொன்று, ந.பார்த்திபன் என்பவரெழுதிய அகலிகை என்ற சிறுகதை இக்கதையில் வரும் அகலிகை தான் சாபம் பெற்றவேளையில், கௌதமருக்கு அவரது தவறை (சாமக்கோழி கூவியதனை அறியாமல் சென்று, இந்திரனுக்கு வாய்ப்பளித்தமை) சுட்டிக்காட்டுகின்றாள் இதனால் தன்தவறையும் அகலிகையின் தூய்மையையும் கௌதமர் உணர்கின்றார் இவற்றாலும் பின்வரும் காரணத்திற்காகவும், சேர்ந்து வாழும் முடிவிற்குவருகின்றார்³³.

“பிறகாலத்தில் சாதிக் காக,
தொழிலுக் காக நாட்டிற்காக
மதத்திற்காக வசதிபடைத்தவன்
எல்லாம் நல்ல குடும்பம்
பெண்களையும் இளம்
கன்னிகைகளையும் கெடுக்கும்
நேரத்திலெல்லாம் என் தீர்வையே
காரணமாக வைத்து குடும்பத்தை
பிரிச்சிடுவார்கள். இளம் கன்னிகளுக்கு
வாழ்க்கையே இருக்காது. மனம்விரும்பி
போனாலே தவிர மற்றக்
காரணங்களை யெல்லாம் யாரும்
கணக்கெடுக்காமல் எதிர்காலம்

சந்தோசமாக வாழ நாங்கள் சேர்ந்து
வாழும் தீர்மானம் நல்லது”

மிகஅண்மையில் ஈழத்தில் வெளியான வி.மைக்கேல் கொலின் எழுதிய ‘வரம்” என்ற சிறுகதையும் எமது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. அகலையை இராமனது கால்கள்பட்டு, சாபவிமோசனம் எய்துகின்றாள். கௌதமன் தான் அகலையைக்கு தண்டனையளித்தமை காரணமாகத் தன் மீது கழிவிரக்கப்படுபவனாகவும் இன்னமும் இந்திரன் மீது கொண்ட கோபம் தணியாதவனாகவும் காணப்படுகின்றான். அகலையைக்கு வரமளிக்க விழைகின்றான். பழைய ஞாபகங்கள் மீண்டுவந்த நிலையில் அகலையை கேட்கின்ற வரமும் அதன் விளைவும் பின் வருமாறமைந்து, அதிர்ச்சியளிக்கின்றன:

‘நாதா..... நீங்கள் ஒருமுறை
இந்திரன் வேடம் கொண்டு
என்னோடு வந்து சுகித்திருக்க
வேண்டும்....”

அந்த கானத்தின் ஒற்றையடிப்
பாதையின் நடுவே இப்போது
இரண்டு கற்கள் கிடந்தன”

மேற்கூறியவாறான வித்தியாசமான முடிவு அதிர்ச்சியளிப்பது மட்டுமன்றி எமது ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கும் வழிவகுத்துள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

எவ்வாறாயினும் ஈழத்திலே அண்மைக்காலம் வெளிவந்த மேற்கூறிய மூன்று படைப்புகளும் விதந்துரைக்கப்படவேண்டியனவாக அமைந்த அதேவேளையில் அண்மையில் தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்த சங்கரசுப்பிரமணியனின் அகலையை பற்றிய கதை எமது முக்கிய கவனத்திற்குரியதாகின்றது. பலசிறப்புகள் கொண்ட அக்கதையின்

இறதிப்பகுதியை மட்டும் நோக்குவோம்³⁴:

“உனக்கு என்ன தெரியும்? ஏன் குடிலில், எனக்கருகில் எவனோடோ புரண்ட உனக்கு என்னதெரியும்?

அகலிகை மரத்துப்போனாள் அசைவற்ற மரப்பட்டை போன்ற தோற்றம் மார்பு விம்மி முறுகியது.

‘எனக்குத் தெரியும். பசும் புதர்களிடையே அண்டியவாறு வேட்டுவச்சியின் திறந்த மார்பைப் புணர்ந்த உங்கள் வழிகளைத்தெரியும்

என்ன சொல்கிறாய். நான் கௌதமன் ரிஷி அனைத்தும் அறிந்தவன். சகல உலகமும் கரைத்துக் குடித்தவன். நான்

நீங்கள் என்னுடைய வெறும் புருஷன்

நிறுத்து அகலிகை வேண்டாம். போ, முடிவில்லாத தொலைவுக்கு அப்பால் போ பேசாதே சகிக்க இயலாதவளாய் இருக்கிறாய்.....தயை கூர்ந்து என்றைக்குமாக போய்விடு.....

உஷ்ணத்தின் உச்சம் நாக்கின் தாண்டவனம் சாபம் கல்லாய்போ

அவர் கரம் வாயை அடைப்பதற்குள் விழுந்து விட்டது. வெறும் வாயை பொத்தி நின்றார்.....

பொத்திய கை இறங்கவில்லை. ‘என் அருமை அகலிகையே என முணுமுணுத்தார்.

மெல்லக் கல்லானாள். கால், இடுப்பு, தோல்

எல்லாம் முடிந்து முகம் மட்டும்.

என் பிரிய அகலிகையே நான் சொல்லவில்லை
என்னை ஏந்தினார் விரலிடுக்குகளில் சதை
அமுங்கியது.

பேசு அகலிகை ஏதாவது சொல்லிவிடு.
வெறுமையான முகத்தில் ஒரு சிரிப்பு ஓடியது.
உதட்டில் சின்னச் சுழிப்பு தெரிந்தது. விரலிடுக்கில்
சொரசொரப்பான கல் சொருகியது. கை பிரித்தார்.
நீருள் விழுந்தது. உருண்டையான கல் இரண்டு
மூன்று நீர்வட்டம் அந்தச் சிரிப்பு அதன் பொருள்
அந்தச் சுழிப்பின் நேர்த்தி என்ன அது ஆற்றின்
தலையில் கல் உருண்டுபோக அடி நீச்சல்.
கௌதமன் இயங்கிக்கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொரு
கல்லாய் அகற்றி அகற்றி..... இதில் ஏது அவள்
ஏது என்னுடைய பிரியமான அவள்.

தீராத நீச்சல்

மேலே நட்சத்திரம் கொழுத்த ஆகாயம் கீழே
நட்சத்திரம் கொழுத்த ஆறு.”

முடிவுரை

0

இறுதியாக, இதுவரை அவதானித்தவற்றை தொகுத்து சுருக்கமாக நினைவுகூருவது பயனுடையது. இவ்விதத்தில் பின்வரும் விடயங்கள் முதன்மையாகின்றன:

- i. எமது கவனத்திற்குட்பட்ட படைப்பாளர்கள் இருவர் தவிர (ந.பிச்சமூர்த்தி, சம்பந்தன்) ஏனையோர் இந்திய. தமிழ் பண்பாட்டு பாரம்பரியத்திலே முதன்மை பெற்று விளங்கி வந்துள்ள கற்புக் கோட்பாட்டினை ஆழமான விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியுள்ளமை.
- ii. அவர்களின் விமர்சனம் பின்வரும் இயக்கங்கள் சார்ந்த கருத்து நிலைக்குட்பட்டுள்ளமை
(அ) இந்தியவிடுதலை இயக்கம்.
(ஆ) மணிக்கொடிக் குழு
(இ) திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்.
(ஈ) மார்க்சிய இயக்கம்
(உ) பெண்நிலைவாத இயக்கம்.
- iii. அடிப்படையில் பெரும்பாலான படைப்புகளில் நவீன உளவியற்சிந்தனையின் செல்வாக்கு வெவ்வேறு விதங்களில் வெளிப்படுகின்றமை.
- iv. அவ்விதத்தில் பாத்திரங்களின் செயற்பாடுகள், உணர்வுகள் முக்கியம் பெறுதல்.
- v. அவை முக்கியம் பெற்றளவு சமூக உணர்வு முக்கியம் பெறாமை.

- vi. பாத்திரங்கள் என்று கவனிக்கின்றபோது குறிப்பாக, 'அகல்யை' கதைகளில், அகல்யை-கௌதமர் பெற்ற முக்கியத்துவத்தினை இந்திரன் பெறாமையே
- vii. அகல்யை - கௌதமர் உறவுநிலை விமர்சனத்திற்குட்பட்டளவு கற்பு ஒழுக்கம் சார்ந்த விடயங்கள் விமர்சிக்கப்படா.
- viii. பெண் உரிமைக்குரல்கள் பெரும்பாலான கதைகளில் மனத்துள் மனக்குமுறளவில் இடம்பெறுதல்.
- ix. பெண்நிலைவாதச் சிந்தனை பரவியபின் வெளிவரும் படைப்புக்களில் பாத்திர உணர்ச்சி வெளிப்பாடு சிறப்புற இடம்பெறுதல்.
- x. இதிகாசக்கதைகளை மறுவாசிப்புச் செய்கின்ற முயற்சியில் பெண் எழுத்தாளர்கள் அபூர்வமாக ஈடுபடுதல்.
- xi. ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபடுவது ஒப்பீட்டு ரீதியில் மிகக் குறைவாக உள்ளமை.

மேற்கூறிய விடயங்களுள் பல விரிவான, தொடர்ச்சியான ஆய்விற்குரியவை. அவற்றுள் சில, (எ-டு: vi, vii, x, xi) சுவையான விவாதங்களுக்கு எம்மை அழைத்துச் செல்பவை!

சான்றாதாரங்கள்

01. கைலாசபதி, க, *அடியும் முடியும்*: இலக்கியத்தில் கருத்துக்கள் குமரன் வெளியிடு, சென்னை டிசம்பர் 1996, ப:114.

02. அகலியையும் கற்புநெறியும் என்ற தலைப்பிலே முக்கியமானதொரு ஆய்வினை கைலாசபதி மேற்கொண்டமை (அடியும் முடியும் பக்:114-195) இலக்கிய ஆவலர் அறிந்த விடயமே அன்னாரது கருத்துகள் இவ்வாய்விற்கு அதிகம் பயன்பட்டுள்ள அதேவேளையில் அவராய்வினே இடம்பெறாத புதிய சிந்தனைகளும் புதிய பல தகவல்களும் இவ்வாய்வினே இடம்பெற்றுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

அகலிகை தொடர்பான படைப்புகள் பலவற்றையும் கொண்ட தொகுப்பு நூல் (அகலிகை, தொகுப்பாசிரியர் க.இரகுபரன், அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம் யாழ்ப்பாணம், 1994) சில வருடங்கள் முன்னர் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தொகுப்பு நூலே அகலியை பற்றிய பதினொரு படைப்புகளே இடம்பெற்றுள்ளன. இந்நூலும் இவ்வாய்விற்கு பேருதவி புரிந்துள்ள அதேவேளையில் இத்தொகுப்பிலே இடம்பெறாத மேலும் பதினான்கு படைப்புகள் இவ்வாய்வாளருக்கு கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

03. அகலிகை (அகலிகை பற்றியமைந்த ஆக்கங்களின் தொகுப்பு) தொகுப்பாசிரியர். க.இரகுபரன், அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம், யாழ்ப்பாணம், யூலை 199 , பக்:13-59.

05. மே.கு.நா, பக்:124-130
06. மே.கு.நா, பக்:131-151
07. இப்படைப்பு பற்றிய தகவல் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. (தமிழில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்: பக்:185) இத்தகவலின்படி எவ்வித மாற்றமுமின்றி அகலிகை கதை எழுதப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சாபலிமோசனம் எழுதப்பட்டு சில மாதங்களின் பின், இதிகாசங்கள் பாவங்களை மாற்ற எழுதக் கூடாது என்ற நோக்கில் இது எழுதப்பட்டதாம், இது வெளியான சிலமாதங்களின்பின் சிட்டி தனது கதையை எழுதுகின்றார்.
08. அடியும், முடியும். மே.கு.நா, பக்:14
09. கு.ப.ரா. அகலியை, ஆத்மசிந்தனை அல்பொன்ஸ் கம்பெனி. சென்னை, மு.ப.ஆகஸ்ட் 1986 பக்:5-38.
10. வெங்கட்ராம், எம்.வி, அகலிகை, வியாசர் படைத்த பெண்மணிகள், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை, மு.ப.செப்ரெம்பர், பக்:137-
11. சுந்தரராஜன், பெ.கோ. (சிட்டி) மாசறுகற்பினள், தாழை பூத்தது, அன்னம் (பி) லிட், சிவகங்கை, மு.ப. ஏப்ரல் 19 பக்:56-
12. அகலிகை, மே.கு.நா, பக்:79-95.
13. கல்லிகை, மே.கு.நா, பக்:103-123.
14. கருணாநிதி.மு. கருணாநிதி கதைகள், பூம்புகார் பிரசுரம், சென்னை, மு.ப.1978, பக்: 47-52.

15. பிரபஞ்சன், அகல்யா, பெண், தமிழ்ச்சங்கம், சென்னை, மு.ப.டிசம்பர் 97, பக்:30-37.
16. பிரபஞ்சன், மே.கு.நா, பக்:38-50.
17. பிரபஞ்சன், மு.கு.நா, பக்:103-109.
18. அம்பை, அடவி, 'காட்டில் ஒருமான்', காலச்சுவடு பதிப்பம், மு.ப.ஆகஸ்ட் 2000, பக்:136-168.
19. அகலிகை, மு.கு.நா, பக்:153-187.
20. கைலாசபதி, அடியும் முடியும், மு.கு.நா, பக்:
21. அகலிகை சாபம், சில்லையூர் செல்வராசன் கவிதைகள், யுன் ஆகஸ்ட், மு.ப. 1997, பக்:107-113.
22. அகலிகை, மே.கு.நா, பக்:97-101.
23. சம்பந்தன், தர்மவதிகள், வெளியீட்டாளர், க.இராஜநாயகம், தெகிவளை, மு.ப, யுன் 1997, பக்:11-
24. தேனூரான், தேனூரானின் அகலிகை, திருஞானசம்பந்த குருகுலம், களுதாவளை, மு.ப, தை, 1996.
25. பார்த்திபன், ந. அகல்யை, தடாகம் (சஞ்சிகை) கண்டி, ஜன-பெப், 2000, பக்:25-28.
26. சங்கரசுப்பிரமணியன், நட்சத்திரம், கொளுத்த ஆகாயம் சொல் இதழ் 4, ஏப்.ஜூன் 2000 பக்:72-76.

26. மைக்கல் கொலின்.வி. வரம், தேனகம், பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை, மண்முனைவடக்கு, மட்டக்களப்பு, 2002, பக். 14-17.
27. இவ் விடயந் தொடர்பாக தமிழில் வெளியான நூல்களுள் பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவை:கற்பு-கலாசாரம், டாக்டர். இரா.பிரேமா, தமிழ்ப்புத்தகநிலையம், மு.ப,1998.கற்பெனும் சிறையினிலே, கவிஞர் குடந்தையான நியுசெஞ்சரி புக் 'வுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை மு.ப. 199 இந் நூல்களிடம்பெற்றள்ள கற்பு பற்றிய கருத்துக்களின் சுருக்கம் இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ளது.
28. அகலிகை, மே.கு.நா, பக்:197.
29. மே.கு.நா, பக்:198.
30. கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம் வை.மு.கோ.உரை வை.மு.கோ கம்பர், சென்னை ஏழாம் பதிப்பு 1996, ப:393.
31. மே.கு.நா, பக்:395
32. அகலிகை மே.கு.நா, பக்:48
33. மு.கு.நா, பக்:50
34. மு.கு.நா, பக்:64-72
35. மு.கு.நா, பக்:75-77
36. மு.கு.நா, பக்:130
37. மு.கு.நா, பக்:128

38. மு.கு.நா, பக்:144
39. மு.கு.நா, பக்:150-151
40. ராஜ்கௌதமன், புதுமைப்பித்தன் எனும் பிரம்மராஜாஸ் தமிழினி, சென்னை, மு.ப.ஐன் 2000, ப:71.
41. சூ.ப.ரா., மே.கு.நா, பக்:29-30.
42. வெங்கட்ராம், எம்.பி, மே.கு.நா, பக்:162.
43. சுத்தராஜன், பெ.கோ. மே.கு.நா, பக்:66.
44. கருணாநிதி,மு, மே.கு.நா, பக்:12-13
45. மே.கு.நா, பக்:35-37.
46. மே.கு.நா, பக்:41
47. மே.கு.நா, பக்:43
48. மே.கு.நா, பக்:109
49. அம்பை, மே.கு.நா, பக்:167-168.
50. அகலிகை, மே.கு.நா, பக்:187.
51. சில்லையூர் செல்வராசன் கவிதைகள், மே.கு.நா, பக்:113.
52. தேஜாரான், மே.கு.நா, பக்:14
53. பார்த்திபன்,ந, மே.கு.நா, பக்:28.
54. சங்கரகப்பிரமணியன், நட்சத்திரம் கொளுத்த ஆகாசம், சொல் -இதழ்4 ஏப்ரல் -ஐன் 2000, பக்: 16

உசாத்துணை நூல்கள்

கலைநாடகப்பதிவு, **அஜாழம் முஜாழம்** (இலக்கியத்தில் கருத்துக்கள்) குமரன் வெளியீடு, சென்னை டிசம்பர் 1996, ப:114.

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், வை.மு.கோ.உரை, வை.மு.கோ. கம்பர், சென்னை ஏறாம் பதிப்பு 1996, ப:393.

அகலிகை (அகலிகை பற்றியமைந்த ஆக்கங்களின் தொகுப்பு) தொகுப்பாசிரியர். க.இரகுபரன், அகில இலங்கைக் கம்பன கழகம், யாழ்ப்பாணம், யூலை 199 , பக்:13-59.

டாக்டர். இரா.பிரமோ **கற்புகலாசாரம்**, தமிழ்ப் புத்தக நிலையம், மு.ப, 1993.

கவிஞர் குடந்தையான் **கற்பெனும் சிறையினிலே**, நிபுசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (P) லிமிடெட்., சென்னை மு.ப. 199

நுந்நுகள்.....

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு வட்டம்

யோவியுயதில்கி

கிக்கோ

சிவக்குமார்

மலர்ச்செல்வன்

பிரதீஸ்

சிசிவச்செல்வன்

ஏ இ -ரெக் மறுதோன்றி அச்சகம்

